

«Ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστι ἐμός
ἀλλὰ τοῦ πέμφαντός με Πατρός». (Ιωάν. 14:24)

«Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου,
καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις». (Πράξεων 2:4)

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

VOICE OF ORTHODOXY

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς προνοία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
242 Cleveland St., Redfern, 2016. Tel. 9690 6100

OFFICIAL PUBLICATION OF THE GREEK ORTHODOX
ARCHDIOCESE OF AUSTRALIA
Ἐτησία Συνδρομή - Annual Subscription \$ 20.00

VOLUME 33 No 7-9

Print Post Approved PP 24555000018

Τεύχος 374-376

Ἰούλιος-Σεπτέμβριος /July-September 2011

ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΓΟΥΣΤΟΥ

ὑπὸ Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας Στυλιανῶ

«Ἐκύκλωσαν, αἱ τοῦ βίου με ζάλαι,
ὡσπερ μέλισσαι κηρίον, Παρθένε»
(Μέγας Παρακλητικός Κανὼν)

Ὡς ὅλοι γνωρίζουμε, ἡ περίοδος τοῦ Δεκαπενταγούστου, εἶναι γιὰ τὸν Ὁρθόδοξο πιστό μοναδική εὐκαιρία αὐτοσυγκεντρώσεως καὶ περισυλλογῆς. Ἡ καθημερινή ἀκολουθία τῆς Παρακλήσεως στήν Παναγία, καί ἡ προβλεπόμενη νηστεία τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, δημιουργοῦν τό πιό πρόσφορο κλίμα γιὰ πνευματική οἰκοδομή.

Γιὰ πολλούς βέβαια σήμερα, τό νά μιλάς γιὰ «πνευματική οἰκοδομή», θεωρεῖται ἀφέλεια, φιλοδοξία ἀναχρονιστική, ἂν ὄχι ἀκόμη καί «κατηχητική» ὑποκρισία. Κτιριακές οἰκοδομές καί «γιαπιά» ἐπιδιώκει κι ἀναγνωρίζει εὐχαρίστως τό πνεῦμα τοῦ καιροῦ μας ὡς δῆθεν δείγματα ἀδιαμφισβήτητης δραστηριότητος καί προόδου -ἀκόμη κι ἂν πρόκειται γιὰ φτωχά παραπήγματα ἢ αὐθαίρετα πού πρέπει νά κατεδαφισθοῦν- ἐνώ ἡ ἔννοια τῆς «πνευματικῆς οἰκοδομῆς» χλευάζεται ἀπό μέγα πλῆθος ἀνθρώπων, εἴτε μέ ἔμπρακτη περιφρόνηση κι ἀδιαφορία εἴτε μέ σχόλια εἰρωνικά καί πικρόχολα. Φτάσαμε δηλαδή αἰσιῶς στήν ἐποχή πού οἱ πέτρες, τά ξύλα καί τό «μπετόν», ἔχουν μεγαλύτερη ἀξία ὡς **προτεραιότητες** στήν ἐν γένει δράση μας, ἀπό τόν «ἔσω ἄνθρωπο», πού θάπρεπε νά εἶναι ὁ ρυθμιστής ὅλων τῶν ἄλλων ἀξιῶν στόν παρόντα κόσμο, τό «μέτρο πάντων χρημάτων»!

Κι ἂν ὁ ἄνθρωπος τοῦ καιροῦ μας, πέρ' ἀπό τίς ἐπιστημονικές, τεχνολογικές καί ἐπιχειρηματικές ἐν γένει δραστηριότητές του, ἔχει ἀκόμη καί κάποια «μὴ κερδοσκοπικά» ἐνδιαφέροντα, αὐτά πού συνήθως μονολεκτικά ὀνομάζει «κουλτούρα», εἶναι δυστυχῶς πρό πολλοῦ γνωστό, ὅτι τά ἐνδιαφέροντα αὐτά δέν ἔχουν καμμιά σχέση πιά μέ τήν πνευματική ζωή καί οἰκοδομή του. Γιατί πρόκειται τίς περισσότερες φορές εἴτε γιὰ τέχνες μάταιες, εἴτε γιὰ ἄψυχο «φοκλόρ» καί μέσα κοσμικῆς διασκεδάσεως. Ἀκόμη κι ἡ φιλοσοφία πού ἦταν ἄλλοτε, ἂν ὄχι πάντα, κριτικός ἔλεγχος τῆς ὀριστικῆς ἀξίας ὄντων καί γινομένων, τούλάχιστον ὁμως «παρηγορία» στίς θλίψεις τοῦ βίου ἢ «μελέτη

IN THE CONTEXT OF THE FEAST OF THE DORMITION

By Archbishop Stylianos

“The daily concerns, O Theotokos, are
surrounding me as the bees surround the beehive”
(Hymn of the Great Supplication Service)

As we all know, the first fortnight of August is for the Orthodox faithful a unique opportunity for recollection and meditation. The daily Service of the Supplicatory Canon (*Paraclesis*) to the Theotokos and the prescribed fast for this period create the most appropriate climate for spiritual edification.

Of course, to speak of “spiritual edification” is for many people today considered as naivety, anachronistic ambition, if not even *catechetical hypocrisy*. The spirit of our times gladly seeks after and approves building constructions and “semifinished buildings” as supposed examples of undoubted activity and progress - even if they be poor sheds or arbitrary constructions that must be demolished - whereas the notion of “spiritual edification” is being derided by the vast multitude of people, whether with practical scorn and indifference or with bitter comments of irony. In other words, we have reached the time when stones, wood and concrete are of greater value as **priorities** in our activities in general than the ‘inner’ person, who should regulate all other values in the present world, and who should be “the measure of all things”!

Now if the people of our times, apart from their scientific, technological and other enterprises in general, still have some “non-profit” interests, which they usually call “culture” in one word, it has unfortunately long been known that these interests are no longer related at all to their spiritual life and edification. For in most cases they have to do either with vain arts or life-less “folklore” and the means of secular recreation. Even philosophy was, if not always the critical control of the definitive value of beings and events, at least a “consolation” in the trials of life or “a lesson for death”. Today it has almost always become a cry of despair and the doubting of all values.

θανάτου», σήμερα δυστυχώς κατάντησε σχεδόν πάντα κραυγή άπογνώσεως κι άμφισβήτηση όλων των αξιών.

Απ' αυτό τό ύλιστικό και εύδαιμονιστικό πνεύμα έμφορούμενοι πολλοί των συγχρόνων μας -άκόμη δυστυχώς και μέσα στην Έκκλησία- δέν μπορούν νά δούν καμμιά άπολύτως αξία και «χρησιμότητα» στον πόνο, την άρρώστια και την συμφορά. Γι' αυτό τίς πιό πολλές φορές, αυτοί που δέν άνέχονται νά ένοχληθούν καθόλου στην έπιδερμική αυτή εύτυχία και τον λήθαργό τους από σκέψεις πνευματικές και «άνεπίκαιρες», αναγκάζονται νά προσγειωθούν άνωμάλως στην πρώτη συμφορά που θά τους πλήξει. Και τότε «ξυπνούν», και βλέπουν σαν για πρώτη φορά τον κόσμο! Αναγνωρίζουν ότι μέχρι τή στιγμή εκείνη τά πάντα ήταν μία μεγάλη παρεξήγηση, μία περιέργη «φάρσα». Όχι δέ σπάνια, ή άνώμαλη αυτή προσγείωση οδηγεί τό ξαφνιασμένο «θύμα» σέ έντονη πνευματική ζωή, κάποτε δέ και τό μεταμορφώνει σέ διαπύσιο κήρυκα των Μυστηρίων του Θεού. Έτσι, άνθρωποι που δέν μιλούσαν ποτέ για θέματα πνευματικά και ποτέ δέν τους άπασχολούσαν ιεροί προβληματισμοί, έγιναν από τή μία στιγμή στην άλλη όχι μονάχα εύσεβείς, αλλά και μάρτυρες θεοφόροι! Κι ένώ ποτέ πριν δέν είχαν διερωτηθεί πώς θά μπορούσε ό άνθρωπος νά άποκρυπτογραφήσει τό θέλημα του Θεού από τά φαινόμενα του καθημερινού βίου, τώρα μέ την ταπεινώση και τον έξαγνισμό που τους χάρισε ό άπροσδόκητος πόνος, γίνονται όχι άπλώς ύποδείγματα ύπομονής και ύπακοής στο θείο θέλημα, αλλά και διδάσκαλοι άψευδείς για τή «άλλη τάξη πραγμάτων», για μία «άλλη λογική».

Σ' αυτή την «άλλη λογική» θέλει νά οδηγήσει λίγο τον άναγνώστη τό παρόν άρθρο, στα πλαίσια των καθαρμών του Δεκαπενταγούστου. Και δέν ύπάρχει άμφισβολία, ότι μία τέτοια «ξενάγηση» στα έσχατα έρωτήματα της ζωής και του θανάτου είναι πάντα εύρογετική, γιατί μάς έτοιμάζει νά άντιμετωπίσουμε καρτερικά όλα τά άπρόβλεπτα και τά άπροσδόκητα.

Δύο είναι κυρίως οι έννοιες γύρω από τίς όποιες στρέφεται, σέ τελική άνάλυση, τό ένδιαφέρον κάθε ανθρώπου: ή εύτυχία που επιδιώκει μέ κάθε τρόπο και ή δυστυχία που προσπαθεί νά άποφύγει, όσο του είναι δυνατόν.

Σ' αυτές τίς δύο έννοιες -που κατ' ουσίαν είναι μία μόνο, αλλά διπλασιάζεται μέ την άντιστροφή της- έξαντλείται όλη μας ή μέριμνα και δραστηριότητα. Ανάλογα δέ απ' τό περιεχόμενο, που ό καθένας δίνει στην έννοια της εύτυχίας ή της δυστυχίας, κρίνεται κι ό βαθμός ή ή ποιότητα της πνευματικής του ζωής. Έτσι μπορούμε νά πούμε, ότι άκόμη κι αυτός που παραιτείται, κατά τό παράδειγμα του πιό άδιάλλακτου βουδδιστή, από τίς φιλοδοξίες και τά άγαθά τούτου του κόσμου, δέν άρνεϊται κατ' ουσίαν την εύτυχία, άλλ' άπλως την άναζητεί στη πλήρη παραίτηση και άταραξία, την λεγόμενη «νιρβάνα» του βουδδισμού. Αυτό δείχνει ότι, τόσο ή εύτυχία όσο και ή δυστυχία είναι έννοιες σχετικές και όχι

Living in this materialistic and hedonistic spirit, many of our contemporaries - unfortunately even within the Church - cannot see any value and "use" at all of **pain, illness and misfortune**. It is for this reason that in most cases those who cannot endure to be at all bothered in this, their epidermic happiness and lethargy with spiritual and "inopportune" thoughts, are forced to fall down abnormally with the first misfortune that will strike them. And then they "wake up" and see the world as if for the first time! They realise that up to that moment everything was a great misunderstanding, a curious "farce". Again it is not seldom that such an abnormal fall leads the frightened "victim" into an intense spiritual life, and occasionally transforms him into a fiery preacher of the Mysteries of God. Thus, people who never spoke about spiritual matters and who were never involved in sacred considerations, in one instant became not only faithful, but also God-bearing martyrs! And although previously they had never enquired how one could secretly record God's will from the phenomena of daily life, with the humility and the purification of the unexpected pain they then became not simply examples of patience and obedience to the divine will, but also unfeigned teachers of the "other order of things", of "another logic".

The present article aims at leading the reader somewhat into this kind of "other logic", in the context of the purifying purpose of the first fortnight of the month of August. There is no doubt that such a "guided journey" into the ultimate questions of life and death is always beneficial, because it prepares us to face patiently all unforeseen and unexpected events.

There are mainly two notions around which, in the final analysis, the interest of every person revolves: **happiness**, which one seeks at all costs, and **misfortune**, which one tries to avoid as far as possible. Around these two notions - which are in essence only one, but duplicated through its reversal - all our concern and activity is exhausted. Now according to the content one gives to the notion of happiness or misfortune, the degree or quality of one's spiritual life is also judged. Thus we may say that even he, who renounces the ambitions and benefits of this world, following the example of the most implacable buddhist, does not in essence deny happiness, but simply seeks it in the giving up and in tranquility, in the so-called "nirvana" of buddhism. This proves that both happiness and misfortune are **relative**, not **absolute** notions.

By saying they are relative, we mean that they are **related** and depend always on how man orders his priorities of life, namely which ones he regards as first and which last, which permanent and which temporary. In any case, let us not forget that even the somewhat more "tangible" notion of pleasure (which defines what is pleasant and what unpleasant) is very fleeting and relative, to the point that we even have

ἀπόλυτες. Σχετικές όμως θά πει, ότι έχουν σχέση κι εξαρτώνται κάθε φορά από τό πώς ό άνθρωπος ιεραρχεί τίς αξίες του βίου, ποιές δηλαδή θεωρεί πρώτες και ποιές τελευταίες, ποιές μόνιμες και ποιές παροδικές. Μήν ξεχνοῦμε ἄλλωστε, ότι ακόμη και ή κάπως πιό «χειροπιαστή» έννοια τής **ήδονής**, πού καθορίζει τί είναι εὐχάριστο και τί δυσάρεστο, είναι τελείως ρευστή και σχετική, μέχρι του σημείου νά ἔχουμε και τίς γνωστές παθολογικές ακόμη καταστάσεις του **σαδισμού** και του **μαζοχισμού**, κατά τίς όποιες για τήν πρώτη, ήδονή είναι τό νά βασανίζεις, ενώ για τήν δεύτερη τό νά βασανίζεσαι.

Απ' αυτή τή σύντομη ἀνάλυση φαίνεται καθαρά, ότι τόσο στον **ψυχο-σωματικό**, όσο και στον **ήθικο-πνευματικό** βίο μας, ὑπάρχει μιὰ ἀπέραντη ποικιλία καταστάσεων, τίς όποιες ό άνθρωπος ἀξιολογεί, ἀνάλογα μέ τίς βαθύτερες πεποιθήσεις του περι Θεοῦ και κόσμου.

Εἶναι λοιπόν πολύ φυσικό, καταστάσεις ὅπως ό **πόνος**, ή **ἀρρώστεια**, ή **ἀποτυχία** νά μήν ἐρμηνεύονται μονοσήμαντα, και νά μή βιώνονται μέ τά ἴδια αἰσθήματα ἀπ' ὅλους τούς ἀνθρώπους. Κάποτε μάλιστα, αυτό πού για τόν ἕνα θεωρεῖται **συμφορά**, για τόν ἄλλο κρίνεται **εὐεργέτημα**. Αποστομωτική εἶναι ή δήλωση του Ἀπ. Παύλου: «*ὅταν ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμί*», (Β' Κορ. 12, 10).

Και για νά μή θεωρηθεῖ ότι κάνει ἐδῶ φτηνό λογοπαίγνιο ό Παῦλος, θά πρέπει νά ἀναφέρουμε δύο τουλάχιστον συγκεκριμένα παραδείγματα ἀπό σύγχρονους πιστούς, πού ἐπαλήθευσαν στό ἀκέραιο τήν περιέργη αυτή «ἐξίσωση»:

(α) Εἶχα κάποτε γνωρίσει στή Γερμανία ἕνα γεμάτο ζωή και δράση Ἑλληνα, και συνδεθήκαμε μέ ὡραία φιλία. Ἀφού γύρισα στήν πατρίδα δέν ἐπικοινωνήσαμε για πολλά χρόνια, γιατί αυτός εἶχε μείνει ὀριστικά στό ἐξωτερικό. Ἐνα πρωῖ στή Θεσσαλονίκη, κτύπησε τήν πόρτα μου και τόν εἶδα μέ δεκανίκια και χωρίς πόδια. Ἐνα αὐτοκινητικό ἀτύχημα τόν εἶχε ἀνεπανόρθωτα ἀκρωτηριάσει. Ὑποσυνείδητα κι ἀστραπιαία θυμήθηκα τόν ἀεικίνητο ἐκεῖνο νέο πού εἶχα γνωρίσει, και συγκρίνοντάς τον μέ τόν μισό ἀνθρώπο πού ἐβλεπα τώρα μπροστά μου δάκρυσα, χωρίς νά μπορέσω νά προσποιηθῶ. Ἐκεῖνος ὅμως, ψύχραιμος, μέ καθησύχασε: «*Μή λυπάσαι! Τώρα εἶμαι πιό δυνατός ἀπό πρώτα. Γιατί τώρα γνωρίζω πώς και τί αἰσθάνεται ἕνας πού δέν ἔχει πόδια. Αυτό δέν τό ἤξερα πρίν, μήτε μπορούσα νά τό γνωρίσω ἂν δέν ἔχανα τά πόδια μου*»!

(β) Ἀκόμη πιό συγκλονιστική, εἶναι ή ἱστορία ἑνός νεαροῦ συμπαροῦκου ἐδῶ στό Σύδνεϋ. Ἦταν μοναχογιός και χαϊδεμένος ἀπό τούς γονεῖς του, μέ τά ἑκτακτά δέ φυσικά του προσόντα σέ σωματική διάπλαση και εὐφυΐα, εἶχε κατορθώσει νά είναι τό καμάρι του Γυμνασίου. Ἐνα χρόνο ὅμως πρίν πάρεῖ τό Απολυτήριο, πηγαίνοντας μιὰ μέρα νά δώσει βουτιά στήν θάλασσα, και μή ἔχοντας ὑπολογίσει καλά τό πόσο ἀνάβαθα ἦσαν τά νερά, κτύπησε βίαια στον πυθμένα και ἔμεινε παράλυτος ἀπό τότε, καθηλωμένος για πάντα στό ἀναπηρικό καροτσάκι

the well-known pathological states of **sadism** and **masochism**, according to which in the former case pleasure is to torment, while in the latter pleasure is to be tormented.

From this brief analysis it seems clear that both in our psycho-somatic, as well as in the ethico-spiritual life there exists an endless variety of states, which man evaluates according to his deeper convictions about God and the world. It is, therefore, only natural that states like pain, illness and failure should not be interpreted in the same way, and should not be experienced with the same feelings by all people. In some cases what is for one person considered as misfortune, is for another person considered as benefit. Convincing is the statement of St Paul: "*when I am weak, then I am strong*" (2 Cor. 12:10). In order not to think that St Paul is here playing with words, we must cite at least two concrete examples from contemporary faithful that truly confirm this curious "equation":

(a) Some time ago I was acquainted in Germany with a Greek person, full of life and action, with whom I became friends. After I returned to Greece, we had not met each other for many years, because he lived permanently abroad. One morning he knocked on the door of my home at Thessaloniki and I saw him in crutches and without legs. A car accident had mutilated him beyond hope. Subconsciously and instantly I recalled the restless young man I had met, and comparing him with the mutilated person whom I saw in front of me, I could not pretend to hold back my tears. But with courage he calmed me, saying: "*Don't be sorry! Now I am stronger than ever before. Now I am in reality richer and wiser. For now I know how and what one, who has no legs, feels. I did not know this before, nor would I be able to know it unless I had lost my legs*"!

(b) Even more moving is the story of one of our young people here in Sydney. He was the only son in the family and well-cared for by his parents, and with his special natural gifts in body and brilliance of mind he managed to be the pride of his High School. A year, however, before receiving his Higher School Certificate, as he went to dive at sea, without having calculated properly the shallow waters, he forcefully hit the bottom and since then has remained paralysed in his wheelchair. Within a few years, his mother died suddenly and afterwards his father from a heart attack. So the only son in the family was literally left in God's mercy. Because, although his parents had insured him financially, surely no human power could fill the endless hours of his loneliness and of his needs throughout the day and night.

Instead of despairing, however, he felt his faith in God grow for the first time. He consoled his parents about his state before they died, and until today he always reads and talks about spiritual matters. Thus, all those who visit him in order to console him, leave admitting that they were more consoled and more

του. Σέ λίγα χρόνια πέθανε ξαφνικά πρώτα ή μάνα, και ύστερα ό πατέρας από καρδιά. Έτσι ό μοναχογιός έμεινε κυριολεκτικά στό έλεος του Θεού. Γιατί, ενώ οικονομικά τόν είχαν εξασφαλίσει οί γονείς του, όμως τίς άτέλειωτες ώρες τής έρημιάς και τών άναγκών του μέρα και νύχτα, δέν μπορούσε ασφαλώς νά τίς γεμίσει καμιά άνθρώπινη δύναμη. Αλλά αυτός, αντί νά άπογοητευθεί, αισθάνθηκε για πρώτη φορά νά φουντώνει τόσο ζωντανή ή πίστη του στό Θεό, και όχι μόνο παρηγορούσε ό ίδιος του γονείς του για τήν κατάστασή του πριν τούς χάσει, αλλά και μέχρι σήμερα δέν κάνει πιά τίποτα άλλο, παρά νά διαβάζει και νά μιλά για πνευματικά πράγματα. Έτσι, όσοι τόν επισκέπτονται για νά τόν παρηγορήσουν, φεύγουν όμολογώντας ότι πιο πολύ παρηγορήθηκαν και στηρίχθηκαν εκείνοι άπ' αυτόν. Έγραψε μάλιστα κι ένα πρόχειρο φυλλάδιο, θέλοντας νά βοηθήσει τούς πάσχοντες συνανθρώπους. Σ' αυτό εκθέτει πρώτα τίς τραυματικές καταστάσεις πού πέρασε ή ψυχή του μέχρι νά συνέλθει από τόν άρχικό συγκλονισμό τής συμφοράς, στη συνέχεια όμως όμολογεϊ μέ συγκινητική εϋγνωμοσύνη, τό πόσο έντονη αισθάνεται τώρα τήν παρουσία του Θεού στη ζωή του. Και δηλώνει λιτά τό διδακτικό του συμπέρασμα: «Η άναπηρία μου δέν ήταν πλέον άνικανότητα, άφού ό Θεός είχε αναλάβει τήν υγεία μου».

Τίς δυό πιο πάνω περιπτώσεις καλό θά ήταν νά τίς θυμούμαστε σέ ώρες πικρές και δύσκολες, ιδίως όταν δοκιμάζεται όχι μονάχα ή φυσική άντοχή μας στην καθημερινή βιοπάλη, αλλά και ή ίδια ή πίστη μας μπροστά στό «παράλογο» πού φαίνεται νά κατακτά

strengthened than he was. He also wrote a small pamphlet, wishing to help his suffering fellow human beings, in which he first expounds the traumatic situations he went through until he overcame the initial shock of his misfortune, and then he confesses with moving gratitude how intensely he now feels God's presence in his life. And he plainly states his instructive conclusion: *"My disability was no longer inability, since God had undertaken my health"*.

It would be good to remember these two cases during bitter and difficult hours, especially when not only our physical endurance in the daily struggle, but also our very faith is tested before the *"unreasonable"*, that seems to conquer ever more ground in contemporary times. With these examples we will not stop before the lamenting confirmation of the Supplicatory Canon that *"due to my many sins, my body is ailing, as well as my soul..."*. However, at the same time we shall be able to complete: *"I will love you, O Lord, my strength, O Lord, my consolidation, my refuge and my redemption."*

όλο και περισσότερο έδαφος στό σύγχρονο κόσμο. Έχοντας δέ αυτά τά παραδείγματα πρόχειρα, δέν θά άρκούμαστε μονάχα στην θρηνητική διαπίστωση του Παρακλητικού Κανόνα, ότι «άπό τών πολλών μου άμαρτιών άσθενεί τό σώμα, άσθενεί μου και ή ψυχή...», αλλά συγχρόνως θά μπορούμε νά συμπληρώσουμε: «Αγαπήσω σε, Κύριε, ή ισχύς μου, Κύριος στερέωμά μου και καταφυγή μου και ρύστης μου»

Faculty and friends at the final session, from left to right: Professor Ray Nobs (Macquarie), Revd Dr Doru Costache (SAGOTC), Professor Alana Nobs (Macquarie), Dr Ken Parry (Macquarie), Sr Dr Margaret Beirne (SAGOTC), His Eminence Archbishop Stylianos, Professor Diane Speed (SCD), Dr Philip Kariatlis (SAGOTC), Assoc. Professor Revd Gerard Kelly (CIS), Capt Adam Couchman (Booth College), His Grace Bishop Iakovos, Revd Alan Galt (SAGOTC) and Dr Bronwen Neil (ACU) (Symposium on St Gregory of Nyssa).

The Impossibility of Individualism: the Church as Communion

Dr Philip Kariatlis

It would be no exaggeration to state that Church life in today's society has become, if not totally, irrelevant at the very least insignificant. Whereas whole communities of old lived with the truth that good deeds carried out for the common good of the community at large would last forever, our preoccupation today for the common good has been lost. Instead 'individual' achievement cut off from the communion of a united body is espoused which, in turn gives rise to an apathy towards the moral advancement of a society as a whole.

It is precisely this 'crowded solitude' kind of reality that the Church has a credible response to offer in its self-understanding in terms of communion. Indeed, it could be said that the entire world could run the risk of leading itself to a kind of isolationism – which, by the way, is death since it is a firm conviction of the Christian tradition that the human person is essentially communal in the same way that God is a community of three divine persons – had not the Church existed which offers the world another way of existence – that of God's way of existence which is communal *par excellence* and therefore life-giving. It is this communal way of life, which the Church has always proclaimed and which alone can transform an individualistic mode of existence to a communal one.

This *ecclesial* or *communal* way of life, whose epicentre in the early Church was the *Eucharistic community* (cf. eg. Acts 2:42) is not a nostalgic desire to experience again a romanticised past of our Christian heritage but is the most sure and trodden path of so many generations past giving the possibility for the realisation of existential freedom – a freedom even from death. It is for this reason that the Church must proclaim once again the Gospel proclamation of the freedom of the person and indeed the freedom of the entire world from the constraints of time and death realised in the event of communion.

As a gift of God's fellowship with the Church, the existential reality of communion was also that certainty which represented the unique potential of salvation from alienation and people's struggle for mere survival in their loneliness. More specifically, with the descent of the Holy Spirit on the day of Pentecost, which meant the permanent showering of God's divine and inexhaustible grace, the Church was now equipped to spread the gospel message and fulfil its mission of reconciliation initiated by Christ whilst on earth. And so, with Pentecost came the final seal of Christ's victory and his abiding presence amongst his people (cf. Jn 14:18; Mt 28:20) through the Spirit of God, which had as its goal, to impart to them the salvation of God's glorious kingdom. Life within the church could now be realised as communion and not autonomous self-existence.

Accordingly, in understanding the Church from the perspective of communion as a gift, it becomes possible to appreciate its unique soteriological potential from the

impasse of isolationism and alienation. Accordingly, the presupposition of communion enables the Church to be the unique means of radical transformation from an 'individually-centred' culture of worldly success imposed upon society by consumerism, to one where the person is defined principally in terms of this existential event of communion. The human person must overcome this false sense of security that it is better to remain alone since there is no danger in getting hurt because living life in this way, totally isolated from others, leads to our death whilst still alive. In the Church, the entire world can share in God's communal mode of existence, which includes freedom – that is, being free from the bounds of death; love – that is, ceasing to draw our existence from our individuality which is corrupt and mortal; but instead seeking the freedom of personal relationships – a life as a communion of love.

It has been the Church, which has always existed to offer this communion of love to the entire world. In fact, it could be claimed that it was for this purpose that God created the world – that is to realise a most intimate communion of love between the world and Himself. Since the Church, in its essence is God's gift of communion to the world – *the solution par excellence* to the impasse of isolationism - it has existed from the very moment that God decided to communicate with the world when He created it from non-being (cf 2Macc 7:28).

Therefore, seeing the Church as this communal event *par excellence* between God and the world, underscores the fact that it must not be seen from an institutionalist paradigm but a mystical or sacramental one. In this way, the Church is not an institution that has sacraments but rather a sacrament which has various institutions/structures. Such an understanding expresses nothing other than God's desire, arising out of His absolute love, to *share* with the creation those things that are His – life, love and even divinity through Himself, that is through His Church. Consequently the Church is nothing other than God's miraculous presence here on earth. This is beautifully captured in the book of Revelation, for example, where we read: "see, the home of God is among mortals. He will dwell with them as their God; they will be his peoples, and God himself will be with them." (Rev 21:3).

As a gift of the enduring and overwhelming presence of Christ and the Spirit leading us to the Father, we, the members of the Church, by God's grace, become inheritors of his eternal blessedness. Furthermore, not only is communion with God made possible in the Church, but true fellowship between human persons and the world at large can also truly be achieved. In this way, we see that the Church does away with any objective distance between this world and the next, between material and spiritual, between creation and uncreated divinity and lastly between the created realm itself.

A Celebration for the Heart and Mind:

Symposium on St Gregory of Nyssa

by Mario Baghos Lecturer in Church History

Convened by Revd Dr Doru Costache, senior lecturer in patristics at St Andrew's Greek Orthodox Theological College, Sydney, and Dr Philip Kariatlis, the college's academic secretary and lecturer in theology, this year's patristic symposium on St Gregory of Nyssa – younger brother to St Basil the Great and celebrated mystical theologian in the Churches of both East and West – was a tremendous success.

Officially opened by His Eminence Archbishop Stylianos of Australia and college dean on August 31st, the symposium lasted for five weeks. Gifted scholars from amongst both the faculty of St Andrew's and the broader academic community were given the opportunity to contribute fresh insights into Nyssen's thought and legacy. Indeed, for the third year in a row, St Andrew's patristic symposium has demonstrated just how relevant the key figures of the Christian faith – saints of the Orthodox tradition – continue to be for both contemporary scholarship and the Christian faithful.

The first night of the symposium, inaugurated by His Eminence, began with a presentation by the first keynote speaker, Dr Anna Silvas FAHA (UNE, Armidale), who has published extensively on the Cappadocians. Dr Silvas gave an insightful paper entitled: 'Recovering Gregory of Nyssa's Lost Letter to the Monk Philip: Threading the Way between the Greek, the Latin and the Syriac.' Focusing on the reception and redaction of the letter, the paper demonstrated the remarkable consistency of the Christological formulations both in this text and within the broader framework of the Church's tradition. This was followed by the launch of Dr Philip Kariatlis' long anticipated book, *Church as Communion: The Gift and Goal of Koinonia*, based on his doctoral dissertation. Dr Kariatlis' former supervisor, Assoc. Professor Revd Gerard Kelly (Catholic Institute Sydney), highlighted the significance of the book not only for the Orthodox but for all Christians. This was followed by a heartfelt response by Dr Kariatlis, who thanked those to whom he was indebted for the work. Finally, the fruit of last year's symposium on St Gregory the Theologian, published in *Phronema* 26:2, was advertised and placed on

display throughout the duration of the symposium. Containing articles by members of the faculty and peer reviewed by an international board of referees, this edition of *Phronema* is a testament to the high standard of scholarship produced by St Andrew's.

On the second evening of the symposium (07/09/11), Sr Dr Margaret Beirne (senior lecturer in biblical studies, SAGOTC) gave a wonderful presentation entitled 'Spiritual Enrichment through Exegesis: St Gregory of Nyssa and the Scriptures.' Dr Beirne aptly demonstrated the formative dimension of St Gregory's interpretation of the scriptures, which, for him, consisted of a transfiguring experience, anchored in the person of Jesus Christ, that leads us to union with God. Dr Ken Parry (Macquarie University) also presented on 'Gregory of Nyssa and the Legacy of Universal Salvation in the Christian East.' Dr Parry gave an outline of the development and reception of 'universal salvation' or *apokatastasis* in both East and West, touching upon related themes such as the eternity of hell and the doctrine of purgatory. He also encouraged modern Orthodox scholarship to re-address this notion, which, he suggested, has often been neglected.

The symposium continued in full force for the third evening (14/09/11), with Capt Adam Couchman's (Booth College) presentation, 'No Longer Slave Nor Free: The Theological Foundations of Gregory of Nyssa's Polemic Against Slavery.' In this remarkable paper, Capt Couchman deftly presented St Gregory's opposition to slavery as reflected in his *Homily IV on Ecclesiastes*. He then went on to demonstrate that this opposition is founded on the Christological and anthropological aspects of the saint's theology, namely, that all of humanity shares in the dignity of being created in the image of God, Jesus Christ. Capt Couchman contended that, for St Gregory, created in God's image, human beings must strive to conform to that image by imitating Christ in the path of virtue, in light of which slavery remains an abomination. The second presenter for this evening, co-convenor Dr Philip Kariatlis, offered a paper entitled 'Dazzling Darkness: The Mystical Theology of St Gregory of Nyssa.' In this important contribution, Dr Kariatlis highlighted the nature of

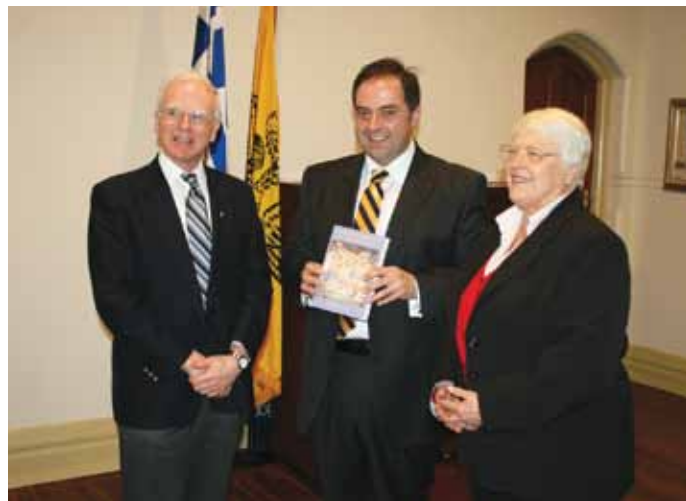
theology in the saint's writings – particularly the *Life of Moses* – as a mystagogical tool, progressing in stages commensurable to the inexhaustible encounter with God. As a holistic corrective to the scholarly overemphasis of the 'darkness' in the mystical encounter, Dr Kariatlis employed some of St Gregory's 'light' motifs in order to show that the ineffable experience of God can be paradoxically described as a 'dazzling darkness.'

The fourth night of the symposium (21/09/11) began with an insightful presentation by Revd Alan Galt OAM (SAGOTC) entitled 'What it Means to Be Human: St Gregory of Nyssa and Pastoral Ministry Today.' Revd Galt drew on his personal experiences as a pastor in the Uniting Church in order to elucidate how St Gregory's teaching of life after death, expressed in terms of an *apokatastasis* or restoration of all things, can be of important use in contemporary pastoral ministry. This was followed by my own presentation, '*Apokatastasis* in the *Catechetical Oration* of St Gregory of Nyssa: from Incarnation to Baptism and Beyond.' In this paper, I asserted that, although all things have already been transfigured or restored by the incarnation of the Son and Logos in Jesus Christ, nevertheless this does not mean that all things will automatically be restored at the *eschaton* or in the age to come. In other words, for St Gregory those who have been baptised and have imitated Christ – having experienced a foretaste of the *eschaton* – will begin to be restored in this very life, a process which will continue indefinitely in the ages to come. Those who have not will, by God's mercy, be given an opportunity to do so in the age to come, but this will depend on their free acceptance and pursuit of Christ.

The final night of the symposium (28/09/11) was truly momentous. The second keynote speaker, Dr Bronwen Neil (ACU, Brisbane), gave a presentation entitled 'Divine Providence in St Gregory of Nyssa and his Theological Milieu.' Dr Neil gave great outline of the way divine providence was envisaged not only by St Gregory but by his immediate forbears, such as Origen, and those who came after, such as Theodoret of Cyrus. Significantly, Dr Neil pinpointed the major differences between the pagan and Christian approaches, namely that amongst the pagans, fate preconditions the human endeavour, whereas for the Church providence functions in tandem with our free will. The final presentation, by co-convenor Rev Dr Doru Costache (SAGOTC), was entitled 'Approaching St Gregory of Nyssa's *Apology of the Hexaemeron*: Furthering the Cappadocian Views of Creation.' In a fascinating exposition of St Gregory's motivations and methods in his *Apology*,

Revd Dr Costache demonstrated that this text, almost completely ignored by contemporary scholarship and even Church tradition, manifests the saint's desire to match or even 'outdo' the legacy of his late brother St Basil. Nevertheless, Revd Dr Costache affirmed that the *Apology* offers us important insights for the dialogue between science and theology, concluding that St Gregory's interpretation of the cosmos through both Genesis (i.e. the theological lens), and the Greek science of his day shows forth the universe as an epiphany of God, leading to God.

His Eminence Archbishop Stylianos concluded the proceedings, accompanied by His Grace Bishop Iakovos of Militoupolis, proud college graduate and first Orthodox bishop born in the Antipodes. His Eminence warmly thanked the faculty of St Andrew's, the guest speakers and the members of the audience for their support and encouragement, before announcing the Church Father that will be the focus of next year's Symposium; St Athanasius the Great. Having completed an inspiring – if not groundbreaking – tour of the Cappadocians, next year, God willing, St Andrew's patristic symposium will begin a new journey, exploring the thought and significance of the Alexandrian Fathers.

Snapshots from the Patristic Symposium.

Προχείρισις καὶ Ἐνθρόνισις τοῦ νέου Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Παντανάσσης

Ε Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος κ.κ. Στυλιανός προεξήρχε τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ, συμπροσευχομένου τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μιλητουπόλεως κ. Ἰακώβου, Ἱερομονάχων, Ἱερέων, Μοναχῶν καὶ μεγάλου ἀριθμοῦ πιστῶν εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Παναγίας Παντανάσσης Man-grove.

Σέ κατανυκτικὴ ἀτμόσφαιρα καὶ πλούσια σε ἀφορμές πνευματικῶν συγκινήσεων πού δημιουργεῖ ἡ Ὁρθόδοξη λατρεία ὅταν ἐκφράζεται καὶ βιοῦται μέ συναίσθηση τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου, τό ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου 17ης Σεπτεμβρίου 2011, στήν Ἱερά Μονή Παναγίας Παντανάσσης καὶ κατά τὴν τέλεση τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἐγίνε ἡ χειροθεσία καὶ ἡ ἐνθρόνισις τοῦ νέου Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Παντανάσσης, Γέροντος π. Εὐσεβίου Παντανασιώτου.

Ἡ εἰκόνα πού παρουσίαζε τόσο ὁ καταλλήλως εὐπρεπισμένος ἡμίτελής κεντρικός ναός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, δηλαδή, τό “Καθολικό”, ὅσο καὶ ἡ αὐθεντικὴ βυζαντινὴ ψαλμωδία τῶν χορωδιῶν, ἀπαρτιζομένων ἀπὸ ἱεροψάλτες καὶ μαθητές σχολῶν βυζαντινῆς μουσικῆς, ἔδωσαν ἰδιαιτέρο χρώμα, τὴν ἀπαραίτητη παραδοσιακὴ ἱεροπρέπεια καὶ χάριν, καὶ μετέφερε ὅλους στίς “πηγές τῶν ὑδάτων” τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῆς Ἀθωνικῆς Μοναστικῆς ἐμπειρίας.

Κατὰ τὴν “Προχείριση” καὶ τὴν “Ἐνθρόνισις”, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, κατεχόμενος ὑπὸ βαθείας συγκινήσεως καὶ με ἐκδηλα πατρικά αἰσθήματα συνεχάρη τὸν νέο Καθηγούμενο καὶ τὸν προέτρεψε μαζί μέ τούς ἀδελφούς τῆς Μονῆς νά ἐργασθῶν μέ αὐταπάρνηση στόν πνευματικό στίβο καὶ νά ζοῦν τὴν μοναστικὴ ζωὴ μέ πνεῦμα ἀγάπης. Ἐπίσης μεταξύ ἄλλων εἶπε καὶ τὰ ἀκόλουθα:

“Πανοσιολογιώτατε, Ἄγιε Καθηγούμενε Εὐσέβιε, Αρχιμανδρίτα τῆς ἱερᾶς καὶ σεβασμίας Μονῆς ταύτης, Παναγίας Παντανάσσης, Πανοσιολογιώτατε Προηγούμενε Γέρον Στέφανε, Ἰδρυτά τῆς Πανσέπτου ταύτης Μονῆς.

Μᾶς ἀξίωσε ὁ Θεός, ἀδελφοί συμπρεσβύτεροι καὶ λοιποὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἀπόψε νά ζήσουμε μιά συγκλονιστικὴ σκηνή. Δέν ἐγνώριζε κανεὶς τίς ὁ ἐκζήτησίν τας εὐχὰς καὶ τίς ὁ ἐπιδίδων ταύτας.

Παρουσία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μιλητουπόλεως Ἰακώβου, τοῦ θρέμματος τῆς βασανισμένης αὐτῆς Ὁμογένειας, τοῦ πρώτου αὐστραλογεννημένου ἀποφοίτου τῆς δικῆς μας

Θεολογικῆς Σχολῆς, πεφιλημένου δικοῦ μου μαθητοῦ, διακόνου καὶ νῦν συνεπισκόπου, μᾶς ἀξίωσε ὁ Θεός ἐνώπιον πολλῶν ἀδελφῶν τῆς χριστιανικῆς Ἐνώσεως καὶ ἄλλων, νά ἴδωμεν τὴν μεγαλοπρεπὴ αὐτὴ ἐνθρόνισις, ἱεροπρεπὴ πρέπει νά πῶ, διότι ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι συγκλονιστικὴ καὶ μεστὴ συμβολισμοῦ. Πρωτίστως ὁ Καθηγούμενος Εὐσέβιος, δηλοῖ μέ τό ὄνομά του, τὴν πράξιν τῆς εὐλαβείας καὶ τῆς εὐσεβείας. Ὁρθόδοξος ὁ ὁποῖος δέν εἶναι εὐσεβής, δέν μπορεῖ νά εἶναι Ὁρθόδοξος.

Ἀλλά καὶ ὁ ἅγιος Προηγούμενος, ἀπὸ Σταμάτης ἐγίνε Στέφανος. Καὶ εἰς τοῦτο πρώτος. Πρωτοδιάκονος καὶ πρωτομάρτυς. Καὶ τὸν ἔζησα μέσα ἀπὸ τὴν ψυχὴ μου ἐπὶ τόσα χρόνια ὡς Πρωτοσύγκελλο, ἀλλά καὶ ὡς συνεργάτην πολῦτιμον καὶ φίλον ἀνεκτίμητον.

Απόψε εἶδομεν τούς δύο νά ἀνταλλάσσουν εὐχὰς, ὁ ἕνας νά γονατίζει πρό τοῦ ἄλλου, ὁ ἕνας νά προσκυνεῖ τὸν ἄλλον, καὶ νά εὐγνωμονεῖ (πρό πάντων) δι’ ὅσα ἐδέχθη καὶ ἔλαβε, καὶ ὅσα δέχεται πρό πάντων ὁ λαός τοῦ Θεοῦ.

Δέν θά λησμονήσω μιά φράση. Ὁ Προηγούμενος Στέφανος ἔχει καὶ τό χάρισμα τῆς κυριολεξίας. Μέ μιά λέξη μπορεῖ νά σοῦ δώσει ὀλόκληρο μάθημα. Ὅταν μιά μέρα τοῦ εἶπα “πότε ἐγίνε ἡ δική σου ἡ ἐνθρόνισις” μοῦ λέει “σέ τί νά ἐνθρονισθῶ καὶ πού νά ἐνθρονισθῶ; Ὁ Θεός μᾶς τᾶδωσε μαζεμένα. Ἀλλά καὶ τοῦτο ἐδῶ τί νά πῶ; Βλέπω τὸν Εὐσέβιο. Αὐτό ἦταν συστημένο γράμμα”, μοῦ λέει. Γράμμα συστημένο ἦρθε. Πῶς ἦταν δυνατόν νά περιμένω; Εὐγνωμονῶ τὸν Θεό!”.

Κί ἐγώ μέ τὴ σειρά μου καὶ ὁ ἅγιος Μιλητουπόλεως, καὶ ὅλοι οἱ παρόντες πιστοὶ ἀδελφοί, εὐγνωμονοῦμε γιὰ ὅτι μᾶς ἀξίωσε ὁ Θεός νά ζήσουμε αὐτάς τας ἀλησμόνητας ἡμέρας.

Εὐχομαι ὁ Θεός νά στηρίζει πάντας, πρό πάντων τὴν ἱεράν καὶ σεβασμίαν Μονὴν, τῆς Παναγίας τῆς Παντανάσσης, νά εἶναι ἡ Παντάνασσα ἡ ἐλπίδα μας, νά εἶναι ἡ προσευχή μας, νά εἶναι ἡ μασιτεία μας...”

Ὁ νέος Καθηγούμενος Γέροντας Εὐσέβιος, εὐχαρίστησε τὸν Σεβασμιώτατο, λέγοντας:

Σεβασμιώτατε Αρχιεπίσκοπε, Πάτερ καὶ Δέσποτα κ.κ. Στυλιανέ.

Αὐτὴ τὴν στιγμή αἰσθάνομαι ἰδιαιτέρη συγκίνηση καὶ στρέφω μέ εὐγνωμοσύνη τὴν καρδιά μου πρὸς

τόν Ὑψιστο καί Πολυεύσπλαχνο Κύριο καί Θεό μου, διότι ἐπέβλεψεν ἐπί τήν ἀναξιότητά μου γιά νά μέ ἐγκαταστήσει, διά τῶν τιμίων χειρῶν Σας, Καθηγούμενον στό μικρό Ποίμνιο τῆς ἱεράς ταύτης Μάνδρας, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, Παναγίας τῆς Παντανάσσης.

Ἐπομένως καί εἰς Ὑμᾶς Σεβασμιώτατε, ὀφειλετικῶς στρέφομαι τήν ὥρα αὐτή γιά νά Σᾶς εὐχαριστήσω ἐκ βαθέων, διότι ἡ Σεβασμιότης Σας μέ εἰσήγαγεν ἀφ' ἑνός στή μοναχική Πολιτεία, μέ πρόταση τοῦ Γέροντός μας, ἀφ' ἑτέρου δέ εἰς τοὺς δύο βαθμούς τῆς ἱερωσύνης, καί γενικώτερα εἰς τήν ζωήν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπιθυμῶ ἀκόμη, Σεβασμιώτατε, νά Σᾶς εὐχαριστήσω γιατί μέ πολλή πατρική ἀγάπη περιβάλλετε πάντοτε τήν ἀδελφότητά μας, καί ἰδιαίτερος τόν πολυσεβάστο Γέροντά μας Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτη Στέφανον, Προηγούμενον καί κτήτορα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας.

Θεωρῶ, Σεβασμιώτατε, καθήκον μου, αὐτή τήν ἱερή ὥρα νά ἐκφράσω τήν βαθύτατη εὐγνωμοσύνη μου πρὸς τόν Σεπτό Γέροντά μου, πού μέ γέννησε πνευματικά ἐμένα προσωπικά καί τοὺς συμοναστές ἀδελφούς, ὡς πατήρ φιλόστοργος, τρέφοντάς μας μέ τό γάλα τῆς πίστεως καί τῆς πρὸς τόν Θεον ἀγάπης, ἀλλά καί τῆς ἀγάπης πρὸς τήν μοναχική Πολιτεία, γενόμενος πρότυπον μοναχικῆς βιοτῆς, πνευματικῆς ζωῆς καί ἀγιασμοῦ.

Εὐχαριστῶ τόν Κύριο γιά τοὺς συνασκουμένους ἀδελφούς πού μέ ἀξίωσε νά ἔχω, καί πού γιά μένα ἀποτελοῦν μεγάλο στήριγμα τόσο γιά τήν πνευματική μου ζωή ὅσο καί γιά τά θέματα τῆς Μονῆς μας. Ἰδιαίτερα τοὺς εὐχαριστῶ γιά τήν ἐμπιστοσύνη πού ἔδειξαν στήν ταπεινότητά μου ἐκφράζοντας τήν κανονική τους ἐπιθυμία νά εὐρίσκομαι ἐνώπιόν σας

Ἀπό τήν ἐνθρόνιση τοῦ νέου Καθηγούμενου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, Παναγίας τῆς Παντανάσσης.

αὐτή τήν ἱερή στιγμή. Εὐχεσθε νά φανῶ ἀντάξιος τῆς ἐμπιστοσύνης τους.

Τήν εὐλογημένη ἀπό τόν Θεό αὐτή ὥρα, ζητῶ ταπεινά τίς τίμιες Ἀρχιερατικές εὐχές Σας, Σεβασμιώτατε, καί τίς εὐχές τοῦ πολυσεβάστου Γέροντά μας, Προηγούμενου, Ἀρχιμανδρίτου Στεφάνου.

Εὐχεσθε, λοιπόν, ἡ πανσθενουργός χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος νά μέ ἐλεήσει καί μέ ἱκανώσει νά φέρω εἰς τέλος τή βαρεία αὐτή Διακονία τοῦ Καθηγούμενου. Εὐχεσθε, νά προάγομαι εἰς ἀγιασμόν, γιά νά ἀγιάζονται καί οἱ γύρω ἀπό ἐμένα. Εὐχεσθε νά ἀναδειχθεῖ ἡ Ἱερά αὐτή Μονή κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ καί κυψέλη πνευματική στήν ὁποίαν νά καλλιεργεῖται τό μέλι τῆς ἡσυχίας καί νά βιοῦται ἡ μοναστική καί πνευματική ζωή. Εὐχεσθε, τέλος Σεβασμιώτατε Πάτερ καί Δέσποτα καί ἅγιε Προηγούμενε Γέροντα, ὁ Θεός νά μοῦ χαρίσει διπλή τή χάρη, ὅπως ὁ προφήτης Ἐλισσαῖος τότε ζήτησε ἀπό τόν Γέροντά του, τόν Προφήτη Ἡλία, τόν προσωπικό ἀγιασμό μου καί τόν ἀγιασμό τῶν μοναχῶν τῆς Μονῆς μας, διότι, ὅταν ἐμεῖς βιώνουμε τήν Μοναχική ζωή καί Πολιτεία, οἰκοδομοῦνται καί οἱ φίλοι τῆς Μονῆς μας καί ὁ πιστός λαός τοῦ Θεοῦ.

Α' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ Κίνηση του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ.κ. Στυλιανού

Κατά τον μήνα Ιούλιον ὁ Σεβασμιώτατος:

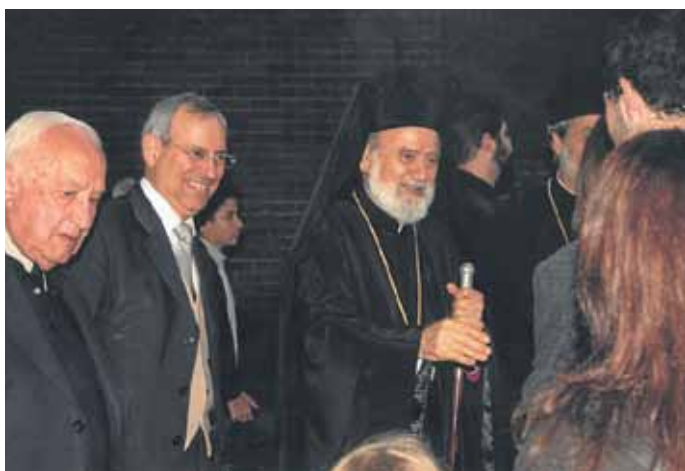
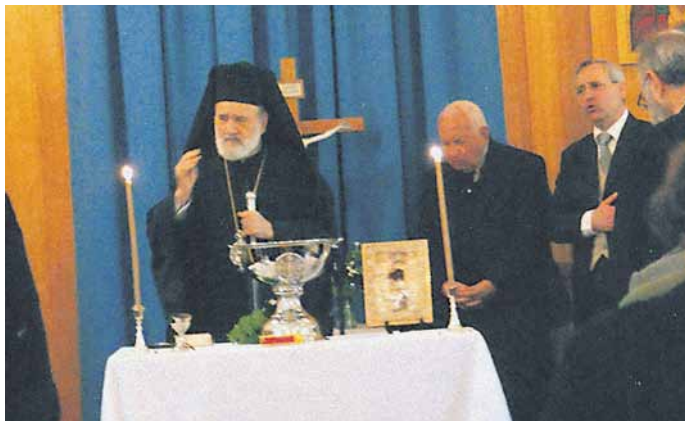
–Εδέχθη τόν ἐξ Ἑλλάδος ἐπισκέπτη δημοσιογράφο κ. Μάνο Τσιλιμίδη, συνοδευόμενον ἀπό τούς π. Ἰω. Καπέτα καί τόν διευθυντή τοῦ παροικιακοῦ Ραδιοσταθμοῦ 2mm κ. Ἰω. Μεράβουλου (1-7-11).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Στυλιανοῦ Sutherland, καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς ἑορτίον γεῦμα, τό ὁποῖον παρέθεσεν ἡ ὡς ἄνω Ἑνορία, ἐπί τῇ ἑορτῇ τῶν Ἁγίων Αποστόλων Πέτρου καί Παύλου, καί παρηκολούθησεν καλλιτεχνικό πρόγραμμα τῶν μαθητῶν τοῦ Σχολείου (3-7-11).

–Εδέχθη τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κιτίου κ. Χρυσόστομον μετά τῆς συνοδείας αὐτοῦ, καί παρέθεσεν ἐπίσημο γεῦμα πρὸς τιμὴν του εἰς τὴν Ἱ. Αρχιεπισκοπὴν (4-7-11).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε, κατὰ τόν Ἑσπερινόν, εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγίας Εὐφημίας Bankstown (10-7-11).

–Εδέχθη τὴν ἑλληνικῆς καταγωγῆς Ἑξοχωτάτην κα Jennifer Bloomfield, νέαν Πρόσβειραν τῆς Αὐστραλίας ἐν Αθήναις, καί εἶχε μετ' αὐτῆς ἐνδιαφέρουσα συζήτησιν (11-7-11).

Ἀπὸ τὸν ἁγιασμό τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου κτηρίου τῆς Χριστιανικῆς Ἐνώσεως Σύδνεϋ (16-7-11).

–Συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν βοηθόν του Ἐπίσκοπον Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ, ἐτέλεσε τὸν Ἁγιασμόν τῶν Ἐγκαινίων εἰς τὸν νέον οἶκημα τῆς Χριστιανικῆς Ἐνώσεως, καί ὠμίλησε καταλλήλως διὰ τὸ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐπιτελούμενον ἔργον ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτῆς. Ἐν συνεχείᾳ, ἐξεναγήθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς Ἰατροῦ κ. Ἰω. Ψαρομμάτη εἰς τοὺς χώρους τοῦ οἰκήματος (16-7-11).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τόν Ἑσπερινόν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Blacktown, ἐν συνεχείᾳ δέ παρεκάθησεν εἰς ἑορτίον δεῖπνον μεθ' ὄλου τοῦ ἐκκλησιάσματος (25-7-11).

–Εδέχθη τὸν Ἱερατ. Προϊστάμενον τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Cairns π. Κων/νον Τσάκαλον μετὰ τῆς πρεσβυτέρας αὐτοῦ (29-7-11).

–Μετέβη ὀδικῶς εἰς Goulburn, ὅπου ἔχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν θ. Λειτουργίαν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος (31-7-11).

Κατὰ τὸν μήνα Αὐγουστον ὁ Σεβασμιώτατος:

–Εδέχθη τὸν Διάκονον Ἰατρόν π. Γ. Λιάγκα, ὁ ὁποῖος καί ἔλαβε εὐχὴν διὰ τὴν ἐπικειμένην χειροτονίαν αὐτοῦ εἰς Πρεσβύτερον (3-8-11).

–Εδέχθη τὸν ἐξ Ἁγίου Ὄρους Μοναχόν π. Παλλάδιον (4-8-11).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε, κατὰ τόν Ἑσπερινόν, εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Earlwood (5-8-11).

–Προήδρυσσε συνεδριάσεως τοῦ Καθηγητικοῦ Σώματος τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς τοῦ Ἀπ. Ἀνδρέου (11-8-11).

–Εδέχθη τὸν Ἱερατ. Προϊστάμενον τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος Kingsford π. Στ. Σκούτα, μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. κ. Ηλ. Οικονόμου, καί συνεζήτησαν θέματα ἀφορῶντα τὴν πρόοδον τῆς Ἑνορίας (12-8-11).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τόν Ἑσπερινόν, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς τὸν Καθεδρικόν Ἱ. Ναόν Redfern (14-8-11).

Ἀπὸ τὸν ἁγιασμό τῶν ἐγκαινίων τῆς νέας αἰθούσης πολλαπλῶν χρήσεων τοῦ Διγλώσσου Ἡμερησίου Κολλεγίου τῶν Ἁγίων Πάντων (Σύδνεϋ) (28-8-11).

–Παρέστη συμπροσευχόμενος από τοῦ ἱεροῦ βήματος, κατά τήν θ. Λειτουργίαν, ἐπί τῆ ἑορτῆ τῆς Κοιμήσεως εἰς τόν Καθεδρῶν Ἱ. Ναόν, ἱερουργούντος τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος, καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς ἑόρτιον γεῦμα μετά τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καί ὅλων τῶν μελῶν τῶν Συμβουλίων τοῦ Καθεδρικοῦ (15-8-11).

–Ἐδέχθη τήν Ρωμαιοκαθολική Μοναχή Sr Dr Vivienne Keely, συνεργάτιδα ἐπί πολλά ἔτη τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀπ. Ἀνδρέου, ἡ ὁποία ἀναχωρεῖ διά τήν νέαν τῆς θέσιν, ὡς Καθηγουμένη τοῦ Τάγματος Sisters of Charity, εἰς Ἰρλανδίαν (17-8-11).

–Ἐδέχθη τόν Καθηγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντανάσσης Ἀρχιμ. Εὐσέβιον, μετά τοῦ Προηγούμενου καί Γέροντος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀρχιμ. Στεφάνου, καί ἐκράτησεν αὐτούς εἰς τήν μεσημβρινήν τράπεζα (25-8-11).

–Βοηθούμενος ἀπό τόν Θεοφ. Ἐπίσκοπον Μιλητουπόλεως κ. Ἰάκωβον, ἐτέλεσε τόν Ἀγιασμόν τῶν Ἑγκαινίων τοῦ νεοδημητοῦ κτιρίου πολλαπλῶν χρήσεων τοῦ Διγλώσσου Κολλεγίου τῶν Ἁγίων Πάντων Belmore, καί ὠμίλησε καταλλήλως. Συνεχάρη ὅλους διά τό ἐπιτελούμενον ἔργον εἰς τό Σχολεῖον, ἀλλά καί εἰς τήν Ἑνορία-Κοινότητα.

–Συνοδευόμενος ἀπό τόν Θεοφ. Ἐπίσκοπον Μιλητουπόλεως, ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε, κατά τόν Ἑσπερινόν, εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Parramatta, καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς νηστήσιμον τράπεζα (28-8-11).

–Παρέστη καί ὠμίλησεν εἰσηγητικῶς, καλωσορίζοντας ὅλους τοὺς ὀμιλητάς καί τό ἀκροατήριον, εἰς τήν Αἴθουσαν Τελετῶν τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς, ἐπ’ εὐκαιρία τῆς ἐνάρξεως τοῦ Πατερικοῦ Συμποσίου, τό ὁποῖον διοργανώνει ἐτησίως ἡ Θεολογική Σχολή, μέ θέμα ἐφέτος: «Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νύσσης» (31-8-11).

Κατά τόν μῆνα Σεπτέμβριον ὁ Σεβασμιώτατος:

–Ἐδέχθη τόν Καθηγούμενον τῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Springwood, Ἀρχιμ. Κυριακόν, τόν ὁποῖον καί ἐκράτησεν εἰς τήν μεσημβρινήν τράπεζα (5-9-11).

–Συνοδευόμενος ἀπό τόν Θεοφ. Ἐπίσκοπον Μιλη-

Ἀπό τόν Μ. Ἑσπερινόν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγίου Ἰωάννου Parramatta (Σύδνεϋ 28-8-11).

τουπόλεως κ. Ἰάκωβον, ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς διά τήν Μελβούρνην (6-9-11).

–Συνοδευόμενος ἀπό τοὺς Θεοφιλεστάτους Δέσποβις κ. Ἰεζεκιήλ καί Μιλητουπόλεως κ. Ἰάκωβον, ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε, κατά τόν Ἑσπερινόν, εἰς τήν πανηγυρίζουσα Ἱ. Μονήν Παναγίας Καμαριανῆς Red Hill (7-9-11).

–Συνελειτούργησε, μετά τῶν ἐν λόγῳ Θεοφιλεστών, καί ἐκήρυξε κατά τήν θ. Λειτουργίαν εἰς τήν αὐτήν πανηγυρίζουσαν Ἱ. Μονήν, καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς ἑόρτιον τράπεζα μετά τοῦ πλήθους τῶν προσκυνητῶν εἰς τοὺς χώρους αὐτῆς (8-9-11).

–Συνοδευόμενος ἀπό τόν Θεοφ. Μιλητουπόλεως, ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε, κατά τόν Ἑσπερινόν, εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τῆς Ἁγίας Εὐφημίας Bankstown (15-9-11).

–Συνοδευόμενος ἀπό τόν Θεοφ. Μιλητουπόλεως, ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε, κατά τόν Ἑσπερινόν, εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τῆς Ἁγίας Σοφίας καί τῶν Τριῶν Θυγατέρων Αὐτῆς Darlinghurst (16-9-11).

–Συνοδευόμενος ἀπό τόν Θεοφ. Μιλητουπόλεως κ. Ἰάκωβον καί τόν Ἰδιαίτερον Γραμματέα του Ἀρχιμ. Κύριλλον Ζήσην, μετέβησαν εἰς τήν Ἱ. Μονήν Παναγίας τῆς Παντανάσσης Mangrove Mountain, ὅπου ἐχοροστάτησε κατά τόν Μ. Ἑσπερινόν, καί ἐγκατέστησε τόν νέον Καθηγούμενον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀρχιμ. Εὐσέβιον, ὀμιλήσας καταλλήλως διά τό πρόσωπον τοῦ νέου Ἡγουμένου, ἀλλά καί τοῦ ἀπερχομένου Γέροντος Ἀρχιμ. Στεφάνου. Ὁ νέος Καθηγούμενος ἀπήντησε μέ συγκινητικούς λόγους διά τόν Σεβασμιώτατον, ἀλλά καί διά τόν Γέροντά του Ἀρχιμ. Στεφάνον. Ἐν συνεχείᾳ, παρεκάθησαν εἰς Μοναστηριακήν τράπεζα (17-9-11).

–Προήδρυσσε συνεδριάσεως τοῦ Καθηγητικοῦ Σώματος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀπ. Ἀνδρέου (22-9-11).

–Καλωσώρισε εἰς τόν Καθεδρῶν Ἱ. Ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Redfern, ὁμάδα προσκυνητῶν ἐκ τῆς Ἑνορίας-Κοινοῦτος Ἁγίων Ἀναργύρων Oakleigh Μελβούρνης, συνοδευομένην ἀπό τόν Ἱερατ. Προϊστάμενον π. Γ. Ἀδαμάκη, καί ὠμίλησε καταλλήλως διά τὰς ἐν Σύδνεϋ κτιριακάς ἐγκαταστάσεις τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱ. Ναοῦ καί τῶν Κεντρικῶν Γραφείων (26-9-11).

–Παρέστη εἰς τήν τελευταίαν βραδιά διαλέξεων τοῦ Πατερικοῦ Συμποσίου διά τόν Ἅγιον Γρηγόριον Νύσσης, ὅπου μέ σύντομη προσλαλία κατέκλεισε τὰς Ἐργασίας καί ἀνήγγειλε ὡς θέμα τοῦ προσεχοῦς Συμποσίου τόν Ἅγιον Ἀθανάσιον τόν Μέγαν (28-9-11).

Κίνηση τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Κατά τόν μῆνα Ἰούλιο ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐλειτούργησε, ἐκήρυξε καί ἐτέλεσεν Ἀρτοκλασίαν, εἰς τόν Καθεδρῶν Ἱ. Ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Redfern, ἐπ’ εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τῶν Προστατῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καί Δαμιανοῦ τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων Ν.Ν.Ο. Εἰς τό τέλος τῆς θ. Λειτουργίας, ὠμίλησεν διά τήν προσφορὰν τῶν Κυριῶν καί Δεσποινίδων, καί διεβίβασε τὰς εὐχὰς τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ.κ. Στυλιανοῦ.

–Μετά ταῦτα, παρεκάθησεν εἰς τό Ἑτήσιο ἐπίσημο Γεῦμα, εἰς τήν Μεγάλην Αἴθουσα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, τό ὁποῖο διοργανώνουν οἱ Κυρίες, τὰ δέ ἔσοδα

ἐξ αὐτοῦ διατίθενται διὰ τίς ἀνάγκες τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς (3-7-11).

–Παρεκάθησεν εἰς γεῦμα, τό ὅποιο παρέθεσεν ὁ Σεβασμιώτατος, πρός τιμὴν τοῦ Ἐπισκόπου Μητροπολίτου Κιτίου κ. Χρυσοστόμου (4-7-11).

–Ἐδέχθη τόν Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Γεωργίου Rose Bay π. Γεράσιμον Κούτσουρα μετὰ τοῦ Προέδρου καί μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος καί συνεζήτησαν διὰ τούς ἐπικείμενους ἑορτασμούς τῶν 50 ἐτῶν ἀπό τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος (5-7-11).

–Ἐδέχθη τόν ἐκ Μελβούρνης ἐκφωνητή τοῦ Κρατικοῦ Ραδιοσταθμοῦ SBS κ. Βάϊον Ἀναστασόπουλον μετὰ τῆς συζύγου του (6-7-11).

–Ἐδέχθη τόν ἐξ Ἑλλάδος ἐπισκέπτῃν Κληρικόν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως π. Πέτρο Κηπουρό μετὰ τῆς πρεσβυτέρας του Ἄννας (8-7-11).

–Ἐδέχθη τόν ἐκ Ν. Ζηλανδίας ὁμογενῆ φίλον του κ. Ηλία Πεχλιβανίδη (9-7-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀποστ. Ἀνδρέου Gladesville (10-7-11).

–Ἐδέχθη τόν ἐξ Ἀμερικῆς ἐπισκέπτῃν Κληρικόν π. Μιχαήλ Διαβάτη (11-7-11).

–Προήδρυσεν συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου (12-7-11).

–Συνοδεύων τόν Σεβασμιώτατον, παρέστη εἰς τόν Ἀγιασμόν τῶν Ἐγκαινίων τῶν νέων ἐγκαταστάσεων τῆς Χριστιανικῆς Ἐνώσεως εἰς τό Bexley (16-7-11).

–Ἐλειτούργησεν, ἐκήρυξε καί προέστη τῆς Λιτανεύσεως τῆς Ἱ. Εἰκόνας, εἰς τόν πανηγυρισάντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Εὐφημίας Bankstown. Μετὰ ταῦτα, παρεκάθησεν εἰς τό ἐτήσιον γεῦμα τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος καί ὠμίλησεν καταλλήλως, διαβιάσας τὰς εὐχὰς τοῦ Ποιμενάρχου μας (17-7-11).

–Ἐδέχθη τήν νέα Πρόεδρον ΠΑΣΕΚΑ κα Ἐλισάβετ Συνοδινού, συνοδευομένην ἀπό τόν κ. Γεώργ. Λαζαρή καί συνεζήτησαν διὰ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς μαύρης ἐπετείου τοῦ Ἰουλίου (18-7-11).

–Ἐδέχθη τόν Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Ἰωάννου Cairns π. Κων/νον Τσάκαλον μετὰ τῆς πρεσβυτέρας του (19-7-11).

–Ἐδέχθη τόν ἐξ Ἑλλάδος Κληρικόν, ὁ ὅποιος θά διακονίσει ἐν Αὐστραλίᾳ π. Θωμᾶ Γιαντζή μετὰ τῆς πρεσβυτέρας του (21-7-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Καθεδρικόν Ἱ. Ναόν καί εἰς τό τέλος τῆς θ. Λειτουργίας ἐτέλεσε Τρισάγιον ὑπέρ τῶν πεσόντων κατὰ τήν εισβολήν τῶν Τούρκων εἰς τήν Κύπρον καί ὠμίλησε καταλλήλως, παρουσία τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ τῆς Κύπρου κ. Ἰωάν. Ἰακώβου καί ἄλλων ἐπισήμων (24-7-11).

–Ἐκπροσωπῶν τόν Σεβασμιώτατον, ἐτέλεσε τήν νεκρώσιμον Ἀκολουθίαν τοῦ ἀειμνήστου κ. Δημητρίου Σαμίου, Γερουσιαστοῦ στήν Βουλὴ τῆς Ν.Ν.Ο., ἐκλεκτοῦ συνεργάτου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καί ἐκ τῶν παλαιότερων μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Βασιλειᾶδος. Ὁ Θεοφιλέστατος ὠμίλησεν Ἀγγλιστί καί διεβίβασε τὰ συλλυπητήρια τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καί τοῦ Ποιμενάρχου μας κ.κ. Στυλιανοῦ εἰς τήν οἰκογένειαν τοῦ ἐκλιπόντος (25-7-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Παρασκευῆς Blacktown (26-7-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Παντελεήμονος Goulburn καί διεβίβασε τὰς εὐχὰς τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς τήν ἐκεῖ μικράν Κοινότητα, ἀλλά καί εἰς τό πολυπληθές ἐκ Σύδνεϋ καί Καμπέρας ἐκκλησίασμα (27-7-11).

–Ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς διὰ Βρισβάνην, προκειμένου νά ἐκπροσωπήσει τόν Σεβασμιώτατον εἰς τούς ἑορτασμούς τῆς 25ετίας τῆς Ἐνορίας Ἀγ. Παρασκευῆς Βρισβάνης.

–Εἰς τό ἀεροδρόμιο τόν ὑπεδέχθη ὁ ἱερός Κλήρος, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Ἀρχιερατ. Ἐπίτροπον Αἰδ. π. Δημήτριον Τσάκα, καθὼς ἐπίσης καί ὁ Ἐπίτιμος Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος στήν Κουηνσλάνδη κ. Δημ. Ράπτης.

–Ὁ Θεοφιλέστατος, συνοδευόμενος ἀπό τόν Ἀρχιερατικόν Ἐπίτροπον π. Δημήτριον καί ἀπό τόν Πρόξενον κ. Δ. Ράπτη, ἐπεσκέφθησαν πρῶτον τήν Ἐνορία-Κοινότητα Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καί εἶχον ἐνημερωτικὴν συζήτησιν μετὰ τοῦ Προέδρου κ. Χαρ. Μπέρτσου καί τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καί ἀκολούθως παρεκάθησεν σέ γεῦμα μεθ' ὅλων τῶν παρισταμένων.

Ἐν συνεχείᾳ, μετέβησαν εἰς τό Bribie Island, ὅπου ὑπάρχει τό Κέντρο Νεότητος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καί ἀφοῦ προσεκύνησαν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης, εἶχον συζήτησιν μετὰ τῶν ὑπευθύνων καί παρετέθη ἀπογευματινόν τῆιον.

Τό Ἐσπέρασ, εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Δ' Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφερείας, ἐδέχθη τόν Αἰδεσ. Πρωτοπρ. π. Γρηγόριον Σακελλαρίου. Ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς Δείπνον, τό ὅποιον παρέθεσεν τό Ἐκκλησιαστικόν Συμβούλιο τῆς Ἐνορίας Ἀγ. Παρασκευῆς Βρισβάνης εἰς Οἰκογενειακόν Ἐστιατόριον (29-7-11).

–Συνοδευόμενος ἀπό τόν Ἀρχιερατικόν Ἐπίτροπον, ἐπεσκέφθη τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Ἄννης Gold Coast, καί ἐν συνεχείᾳ εἶχε συνάντησιν μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος κ. Δημ. Νιδέ καί μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καί τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος.

–Προήδρυσεν Συνάξεως τῶν Ἱερέων τῆς Βρισβάνης καί τήν μεσημβρίαν παρεκάθησε μεθ' ὅλων τῶν Κληρικῶν εἰς κοινήν τράπεζαν.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν Ἀγγλιστί εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Γεωργίου κατὰ τήν Ἑσπερινήν θ. Λειτουργίαν, ὅπου εἰς τό τέλος ἐχειροθέτησεν εἰς Ἀναγνώστας τούς διακονούντας εἰς τό Ἀναλόγιον τοῦ Ἱ. Ναοῦ κ.κ. Νικόλαον Ἐγγλέζον καί Δημήτριον Μαυρομμάτην. Ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς Ἐπίσημον Δείπνον εἰς τό Κοινοτικόν Μέγαρον, παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος Ἁγίου Γεωργίου κ. Δημ. Γεωργίου, τῶν μελῶν τῶν διαφόρων Σωμάτων τῆς Κοινότητος καί τῶν Κληρικῶν. Εἰς τήν προσφώνησιν του ὁ Θεοφιλέστατος, διεβίβασε πρός ὅλους τὰς εὐχὰς τοῦ Ποιμενάρχου μας κ.κ. Στυλιανοῦ καί εὐχαρίστησε διὰ τήν φιλοξενίαν.

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρισάντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Παρασκευῆς Βρισβάνης καί εἰς τό τέλος τῆς θ. Λειτουργίας ὠμίλησεν διὰ τό ἐπιτελεσθέν ἔργον τὰ 25 χρόνια πού πέρασαν καί εὐχήθηκε συνέχισιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνα διὰ τήν πρόοδον τῆς Ἐνορίας, διαβιάσας καί τὰς ὀλοθέρομους εὐχὰς τοῦ Ποιμενάρχου μας κ.κ. Στυλιανοῦ.

–Ἐν συνεχείᾳ, μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Προέδρων τῶν Ἐνοριῶν-Κοινοτήτων Βρισβάνης, τοῦ Ἰησαυροφύλακα τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως κ. Swan, πολλῶν ἄλλων ἐπισήμων καί πλήθους κόσμου, παρεκάθησεν εἰς γεῦμα καί παρηκολούθησεν ἑορταστικόν πρόγραμμα (31-7-11).

–Τό ἔσπέρασ ἐπέστρεψεν εἰς τό Σύδνεϋ.

Κατὰ τόν μῆνα Αὐγουστο 2011 ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τόν Μ. Ἑσπερινόν, εἰς τόν ἑορτάζοντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Στεφάνου Hurlstone Park (1-8-11).

-Εδέχθη τόν Ίερατικῶς Προϊστάμενον τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Πάντων Belmore π. Χρήστον Τριανταφύλλου (2-8-11).

-Εδέχθη τόν ἐξ Ἁγίου Ὁρους Ἐπισκέπτη Μοναχό π. Παλλάδιο (4-8-11).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου Earlwood (6-8-11).

-Ἐλειτούργησεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Πάντων καί, ἀδεία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου κ.κ. Στυλιανοῦ, ἐχειροτόνησεν εἰς Πρεσβύτερον τόν Διάκονον π. Γεώργιον Λιάγκα, ἀπευθύνας καταλλήλους νουθεσίας πρὸς αὐτόν.

-Παρέστη καί ὠμίλησεν εἰς ἀπογευματινὴν ἐκδήλωσιν, εἰς τὴν Αἴθουσα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ίεραποστολικοῦ ἔργου εἰς τὴν Μαδαγασκάρην (7-8-11).

-Προήδρυσεν τοῦ Πρωτοβαθμίου Πνευματικοῦ Δικαστηρίου Ν.Ν.Ο. (9-8-11).

-Προήδρυσεν εἰς τὴν συνεδρίασιν τῶν Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς (11-8-11).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Liverpool.

-Τό ἑσπέρας εἰς τόν Καθεδρικόν Ἱ. Ναόν, προεξήρχε τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἐγκωμίων τῆς Θεοτόκου (14-8-11).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν ἑορτάζοντα Καθεδρικόν Ἱ. Ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Redfern (15-8-11).

-Προήδρυσεν τοῦ Πρωτοβαθμίου Πνευματικοῦ Δικαστηρίου Ν.Ν.Ο. (16-8-11).

Ἀνεχώρησε διὰ τὴν Γενέτειραν (21-8-11).

Β' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

Κίνηση τοῦ Θεοφιλεστάτου

Ἐπισκόπου Δέρβης κ. Ἰεζεκιήλ

Κατὰ τὸν μῆνα Αὐγουστον ὁ Θεοφιλέστατος:

-Ἐπέστρεψεν εἰς Μελβούρνην ἐκ τοῦ ταξιδίου του εἰς Γενέτειραν (10-8-11).

-Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τόν πανηγυρικόν Ἐσπερινόν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου North Altona καί προέστη τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἐγκωμίων πρὸ τοῦ ἐπιταφίου τῆς Θεοτόκου ἐνώπιον πλήθους λαοῦ. Ἀκολούθησε νηστήσιμον δεῖπνον (14-8-11).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τῆς Παναγίας Σουμελᾶ East Keilor ἐνώπιον πλήθους πιστῶν. Μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου ἐλειτούργησαν ὁ π. Κωνσταντῖνος Ἀποστολέλλης ἱερατ. προϊστάμενος καί ὁ αἰδεσμι. π. Νικόλαος Τσουλουκίδης ἐπισκέπτης ἱερεὺς ἐκ Σύδνεϋ. Ἀκολούθησε γεῦμα εἰς τὴν αἴθουσαν παραπλεύρως τοῦ Ἱ. Ναοῦ (15-8-11).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Geelong καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς γεῦμα μεθ' ὅλων τῶν πιστῶν εἰς τὴν αἴθουσαν παραπλεύρως τοῦ Ἱ. Ναοῦ. Ἐπιστρέφων εἰς Μελβούρνην διήλθεν ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς Παναγίας Γοργοπηκίου καί προσεκύνησεν (21-8-11).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου Nunawading ὅπου φυλάσσεται ἀντίγραφον τῆς θαυματουργῆς εἰκόνας Παναγίας Προυσιωτίσσης. Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία παρετέθη γεῦμα (23-8-11).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Brunswick ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ. Μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου συνελειτούργησαν οἱ αἰδεσμι. ἱερεῖς π. Ἀθανάσιος Τριανταφύλλου καί ὁ νεοδιορισθεὶς π.

Δημήτριος Catrinei καθὼς καί ὁ αἰδεσ. π. Ἰορδάνης Κρικέλης μετὰ τοῦ διακόνου Στεργίου Πατσούρη. Ἀκολούθησε γεῦμα (24-8-11).

-Προέστη Ἱερατικῆς Συνάξεως εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς. Τό ἑσπέρας οἱ Δεσποινίδες καί Κυρίες τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου παρέθεσαν δεῖπνον πρὸς τιμὴν τοῦ Θεοφιλεστάτου εἰς τὴν ταβέρνα «Λήμνος» (25-8-11).

-Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν κατὰ τόν πανηγυρικόν Ἐσπερινόν ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἱερομάρτυρος Φανουρίου εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου North Balwyn (26-8-11).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου North Balwyn καί τό ἑσπέρας ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τόν πανηγυρικόν Ἐσπερινόν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου North Carlton ἐπὶ τῇ ἀποτομῇ τῆς ἱεράς αὐτοῦ κεφαλῆς (28-8-11).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Carlton (29-8-11).

Κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ὁ Θεοφιλέστατος:

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Coburg καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς γεῦμα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ αἰδεσμι. π. Εὐσταθίου Παπαδοπούλου μεθ' ὅλης τῆς οικογενείας αὐτοῦ (4-9-11).

-Ἐπεδέχθη εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπόν μας κ.κ. Στυλιανόν συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Μιλητουπόλεως κ. Ἰακώβου (6-9-11).

-Μετὰ τοῦ Θεοφιλ. Μιλητουπόλεως ἐσυνόδευσαν τόν Σεβασμιώτατον εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Παναγίας Καμαριανῆς Red Hill καί παρέστησαν συμπροσευχόμενοι εἰς τὸ Ἱερόν κατὰ τόν πανηγυρικόν Ἐσπερινόν κατὰ τόν ὅποιον ἐχοροστάτησεν καί ἐκήρυξεν ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ.κ. Στυλιανός. Ἀκολούθησε δεῖπνον εἰς τὴν αἴθουσαν ὀπισθεν τοῦ Ἱ. Ναοῦ. Εἰς τόν Ἐσπερινόν παρέστησαν καί ἡ Γενικὴ Πρόξενος κ. Ἐλένη Λιανίδου μετὰ τοῦ Συντονιστοῦ Ἐκπαιδεύσεως κ. Χαραλάμπους Λαδοπούλου οἱ ὅποιοι καί παρεκάθησαν εἰς τὸ δεῖπνον (7-9-11).

-Συνελειτούργησε μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου ὡς καί ὁ Θεοφιλ. Μιλητουπόλεως, κατὰ τὴν πανηγυρικὴ Θ. Λειτουργία εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν τῆς Παναγίας Καμαριανῆς. Ἀκολούθησε δεῖπνον (8-9-11).

-Προέπεμψεν τόν Σεβασμιώτατον καί τόν Θεοφιλέστατον Μιλητουπόλεως εἰς τὸ ἀεροδρόμιον ἐπιστρέφοντας εἰς Σύννεϋ (9-9-11).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Παναγίας Καμαριανῆς Red Hill καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς γεῦμα μεθ' ὅλων τῶν προσκυνητῶν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς Μονῆς. Τό ἑσπέρας παρέστη εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ εἰς τόν Νέον Ἐνιαυτὸν-ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Coburg. Εἰς τὸ δεῖπνον προσκληθεῖσα παρέστη καί ἡ Γενικὴ Πρόξενος κ. Ἐλένη Λιανίδου ἡ ὅποια καί ἀπηθύνην χαιρετισμὸν εἰς τοὺς παρισταμένους (11-9-11).

-Τό πρωτὶ ἐδέχθη τόν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Σοφρώνιον Καλλίτην κληρικόν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ Πανοσ. π. Συνεσίου Φράγκου (12-9-11).

-Τό πρωτὶ ἐδέχθη εἰς τὸ γραφεῖον του τὴν Γεν. Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Ἐλένην Λιανίδου μετὰ τοῦ

πρώην Συντονιστού Ἐκπαιδεύσεως κ. Χαλαράμπους Λαδοπούλου καί τοῦ νεοαφιχθέντος Συντονιστοῦ Ἐκπαιδεύσεως κ. Βασιλείου Γκόκα.

–Τό ἑσπέρας ἔχοροστάτησεν καί ἐκήρυξεν κατά τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Box Hill καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον εἰς τήν αἴθουσαν παραπλεύρως τοῦ Ἱ. Ναοῦ (13-9-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Box Hill καί ἐτέλεσεν τήν Ἀκολουθίαν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί ἐν συνεχείᾳ διένειμε τά ἄνθη εἰς τό πολυπληθές ἐκκλησίασμα. Μετά τήν Θ. Λειτουργία παρεκάθησεν εἰς νηστήσιμον γεῦμα μετὰ τῶν κληρικῶν, τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί τῆς Φιλοπτώχου (14-9-11).

–Τό πρωῖ ἐδέχθη εἰς τό γραφεῖον του τούς ἀντιπροσώπους ὄλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς τήν Μελβούρνη καί συνεζήτησε μετ’ αὐτῶν τόν διορισμόν τοῦ συντονιστοῦ διά τά Νοσοκομεῖα τῆς Μελβούρνης. Ἀργά τό ἀπόγευμα συνοδευόμενος ὑπό τοῦ π. Χρήστου Δημιολιάνη μετέβη εἰς τήν Ἱ. Μονήν Ἄξιον Ἑστί καί ἐτέλεσε τήν Δοξολογία διὰ τούς τελειοφοίτους τοῦ Κολλεγίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον εἰς τήν αἴθουσαν τῆς Μονῆς, ἐκδήλωσε τιμῆς τῶν τελειοφοίτων πρὸς τούς γονεῖς καί κηδεμόνας αὐτῶν (15-9-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Fawkner καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς γεῦμα εἰς τήν οἰκίαν τοῦ αἰδεσιμ. π. Σπυρίδωνος Βανδώρου (18-9-11).

–Τό ἑσπέρας ἔχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱ. Ναὸ τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου South Melbourne. Ἀκολούθησε δεῖπνον εἰς τήν αἴθουσαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς (19-9-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τοῦ Εὐσταθίου South Melbourne. Ἀκολούθησε δεῖπνον εἰς τήν αἴθουσαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς (20-9-11).

–Μετέβη εἰς τήν κωμόπολιν Wangarratta καί ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν κατά τήν πανηγυριν τοῦ Ἱ. Ναοῦ Παναγίας Μυριδιωτίσσης παρουσία πλήθους πιστῶν τῆς πόλεως, τῶν πέριξ περιοχῶν καί πολλῶν προσκυνητῶν ἐκ Μελβούρνης. Μετά τήν Θ. Λειτουργίαν παρεκάθησεν εἰς κοινήν τράπεζαν μεθ’ ὄλων τῶν πιστῶν εἰς τόν αὐλίον χώρον τοῦ Ναοῦ (24-9-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῶν Ἁγίων Μεθοδίου καί Κυρίλλου Preston καί προέστη τῆς Δοξολογίας διὰ τήν ἑναρξιν τῶν «Δημητρίων» τῆς Παμμακεδονικῆς Ἐνώσεως Μελβούρνης καί Βικτωρίας. Τό ἑσπέρας ἔχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν κατά τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν τῆς Μεταστάσεως τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν τῆς Παναγίας Σουμελά Keilor. Ἀκολούθησε γεῦμα τῆς Φιλοπτώχου τῆς ἐνορίας εἰς τήν αἴθουσαν παραπλεύρως τοῦ Ἱ. Ναοῦ (25-9-11).

–Τό πρωῖ μετέβη εἰς τήν κωμόπολιν Chreswick τῆς Βικτωρίας καί ἐπεσκέφθη τὰ παιδιά τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου καί τῆς Νεολαίας τῆς Ἐνορίας τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Coburg εἰς τήν Κατασκήνωσιν, ὠμίλησεν πρὸς αὐτά, γευμάτισε τό μεσημέρι εἰς κοινήν τράπεζαν καί ἀργά τό ἀπόγευμα ἐπέστρεψε εἰς τήν Μελβούρνη. Τό ἑσπέρας προέστη συνεδριάσεως τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου εἰς τήν αἴθουσαν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς (27-9-11)

–Τήν μεσημβρίαν προσκληθεῖς παρέστη εἰς τό γεῦμα τοῦ Κέντρου Προνοίας εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Yarraville, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ μηνὸς τῶν ἡλικιωμένων, εὐλόγησε τήν τράπεζα γευμάτισε μετ’ αὐτῶν καί ἐν συνεχείᾳ ὠμίλησεν πρὸς τούς παρευρεθέντας καταλλήλως (29-9-11).

Κίνηση τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μιλητουπόλεως κ. Ἰακώβου.

Κατὰ τόν μῆνα Ἰούλιον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τήν πανηγυρικὴν Θ. Λειτουργίαν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Αναργύρων Oakleigh (1-7-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν (3-7-11).

Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τήν ἑορτὴν τῆς Ἁγ. Μαρίνης, εἰς τόν Ἱ. Ναόν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Nth Balwyn (17-7-11).

–Μετέβη εἰς Ἀδελαιδαν, ὅπου ἐτέλεσε τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood (19-7-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν.

–Τό ἑσπέρας ἐτέλεσε Ἀγγλιστί τόν ἑσπερινόν εἰς τήν Ἱ. Μονὴν Ἁγ. Νεκταρίου Croydon Park ἐν συνεχείᾳ ὠμίλησεν εἰς τήν συγκέντρωσιν τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας Ἀδελαιδος (20-7-11).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Μέγα Ἑσπερινόν τῆς ἑορτῆς τῆς Ἁγ. Μαρκέλλης, εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Bentleigh (21-7-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῶν Θεοφανείων Frankston (24-7-11).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν κατά τόν Μ. Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Παρασκευῆς St. Albans (25-7-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν.

–Τό ἑσπέρας, ἔχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν κατά τόν Μ. Ἑσπερινόν, εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Παντελεήμονος Dandenong (26-7-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν.

–Τό ἑσπέρας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου, ἔχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Μ. Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Αἰκατερίνης Malvern (27-7-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Παρασκευῆς St. Albans (31-7-11).

Κατὰ τόν μῆνα Αὐγουστον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν κατά τόν Μ. Ἑσπερινόν, εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου Thomastown (5-8-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν (6-8-11).

–Ἐλειτούργησε, ἐκήρυξε καί ἐτέλεσε τό διετές μνημόσυνο τοῦ ἀειμνήστου π. Βασιλείου Χριστοφῆ, εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Bentleigh (7-8-11).

–Ἐλειτούργησε, ἐκήρυξε καί ἐτέλεσε ἐτήσιο μνημόσυνο τοῦ ἀειμνήστου π. Κυριακοῦ Σταύρου εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγίου Ἀνδρέου Sunshine. Τό ἑσπέρας,

έχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Μ. Ἐσπερινόν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Παναγίας Σουμελά East Keilor (14-8-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε κατά τήν ἑορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Nth Altona (15-8-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Απόδοση τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῆς Κοιμήσεως Morwell καί ἔχειροθέτησε εἰς Αναγνώστην τόν κ. Ἰωάννη Φτιαρά (23-8-11).

–Μετέβη εἰς Σύνδνεϋ καί ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγίων Πάντων Belmore. Ἐν συνεχείᾳ παρέστη εἰς τὰ Ἐγκαίνια τοῦ νεόδμητου Γυμναστηρίου τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος, τὰ ὅποια ἐτέλεσεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ.κ. Στυλιανός (28-8-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγ. Ἰωάννου Προδρόμου Parramatta(29-8-11).

Κατά τόν μῆνα Σεπτέμβριο ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Ἰωάννου Parramatta (4-9-11).

–Παρέστη καί ὠμίλησε ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Στυλιανοῦ, εἰς τό Σεμινάριο τῶν Κατηχητῶν εἰς τὰ Δημόσια Ἐκπαιδευτήρια Ν.Ν.Ο., τό ὅποιο ἔλαβε χώραν εἰς τό Χώλλ τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγ. Σπυρίδωνος Kingsford (5-9-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Παρασκευῆς Blacktown. Ἐν συνεχείᾳ, μετέβη σέ πίκνικ BBQ τῆς Νεολαίας τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος (11-9-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τήν πανηγυρίζουσαν Ἱ. Μονή Τιμίου Σταυροῦ Mangrove καί ἔχειροθέτησεν εἰς τό ὄφθίκιον τοῦ Ἀρχιμανδριτοῦ τόν Ἱερομόναχον π. Εὐσέβιον, νῦν Καθηγούμενον τῆς Ἱ. Μονῆς Παντανάσσης Mangrove (14-9-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγ. Εὐφημίας Bankstown (16-9-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγ. Σοφίας καί Τριῶν Θυγατέρων Αὐτῆς (17-9-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγ. Εὐφημίας Bankstown καί ἀκολούθως παρηκολούθησε τό εορταστικό πρόγραμμα εἰς τό παραπλευρῶς Δίγλωσσο Κολλέγιο τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος (18-9-11).

–Ἐκπροσωπῶν τόν Σεβασμιώτατον Ποιμενάρχην μας κ.κ. Στυλιανόν, ἐτέλεσε Δοξολογίαν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Σπυρίδωνος Kingsford, ἐπί τῇ λήξει τῶν μαθημάτων τῶν τελειοφοίτων τοῦ ὁμωνύμου Ἡμερησίου Διγλώσσου Κολλεγίου. Μετά τήν Δοξολογίαν, ὠμίλησεν εἰς τό σύνολο τῶν σπουδαστῶν τοῦ Κολλεγίου (20-9-11).

–Κληθεῖς ὑπό τοῦ κ. Κοσμᾶ Κοκκίνου, Προέδρου τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Συλλόγου Νέων καί Νεανίδων τοῦ Πανεπιστημίου Νέας Νοτίου Οὐαλίας, ὠμίλησεν εἰς αὐτούς καί εἶχε ἐποικοδομητικό διάλογο μετ’ αὐτῶν (21-9-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν, εἰς τόν Κοιμητηριακόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Ἀθανασίου Rookwood (25-9-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τό πανηγυρίζον Παρεκκλήσιον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀποστ. Ἀνδρέου, τό ὅποιο τιμᾶται ἐπ’ ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (26-9-11).

Γ' - Ε' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

Κίνηση τοῦ Θεοφιλεστάτου

Ἐπισκόπου Δουβλαίου κ. Νικάνδρου

Κατά τόν μῆνα Ἰούλιον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐδέχθη τόν Συντονιστήν Ἐκπαιδεύσεως ἐν Αὐστραλίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας τῆς Ἑλλάδος, Ἀξιότ. κ. Χάρην Λαδόπουλον, ἐκ Μελβούρνης.

–Ἐδέχθη τόν Ἀξιότ. κ. Στυλιανόν Μαγδαλόπουλον, προεδρεύοντα τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Προνοίας τῆς Πρώτης Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφερείας καί Ἀντιπρόεδρον τῆς Χριστιανικῆς Ἐνώσεως Σύνδνεϋ, μέ ομάδα νέων τῆς Χριστιανικῆς Ἐνώσεως, οἱ ὅποιοι θά παρουσιάσουν πρόγραμμα ὁμιλιῶν καί σκέτς εἰς Ἑνορίας τῆς Τρίτης Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφερείας (1-7-11).

–Εὐλόγησε τό δεῖπνον τῆς ἐτησίας χοροεσπερίδος τῶν Σχολείων τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Port Adelaide (2-7-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Δημητρίου Salisbury καί ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησε τό γεῦμα τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος ἐπί τῇ πρό δύο ἡμερῶν ἱερᾷ μνήμῃ τῶν τιμωμένων ὑπ’ αὐτῆς Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καί Δαμιανοῦ.

–Ἐπεσκέφθη εἰς τό νοσοκομεῖον τόν ἀσθενούντα Αἰδес. Οἶκον. π. Ἐμμανουήλ Ζαΐκην (3-7-11).

–Συνητητήθη μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀδελαΐδος τοῦ Λατινικοῦ Δόγματος Philip Wilson εἰς τήν οἰκίαν τοῦ τελευταίου (6-7-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park.

–Εὐλόγησε γεῦμα τοῦ Συλλόγου Εὐβοιωτῶν Νοτίου Αὐστραλίας καί ἀπηύθυνε ἐπίκαιρον προσλαλιάν ἐπί τῇ συμπληρώσει 35 ἐτῶν λειτουργίας τοῦ Συλλόγου (10-7-11).

–Ἐτέλεσε τό Μυστήριον τοῦ Ἱεροῦ Εὐχελαίου εἰς τήν οἰκίαν τῆς ἀσθενούσης Μυριάνθης πρεσβυτέρας τοῦ Αἰδес. Οἶκον. π. Χαραλάμπους Στράτου (12-7-11).

–Ἐτέλεσε τό Μυστήριον τοῦ Ἱεροῦ Εὐχελαίου εἰς τήν οἰκίαν τοῦ ἀσθενούντος Θεοφάνους Γκοντζιούλη (13-7-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Port Adelaide καί ἐτέλεσε τό Μνημόσυνον τῶν Κυπρίων ἀγωνιστῶν τῆς ἐλευθερίας, τῶν πεσόντων κατά τήν εἰσβολήν τῶν τούρκων εἰς τήν Μεγαλόνησον τό 1974 (17-7-11).

–Ἐπεσκέφθη τόν οἰκουρῶντα λόγῳ ἀσθενείας Παναγιώτην Κουβούση (18-7-11).

–Συμπροσευχήθηκε κατά τόν Μεγάλον Πανηγυρικόν Ἐσπερινόν εἰς τόν εορτάζοντα Ἱερόν Ναόν Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood, χοροστατούντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μιλητουπόλεως κ. Ἰακώβου, ὅστις ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον καί, τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου, ἔχειροθέτησεν εἰς Πνευματικόν τόν πρώην συμφοιτητήν του εἰς τήν Θεολογικὴν Σχολήν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου Αἰδес. Πρεσβ. π. Παναγιώτην Φωτάκην.

–Παρεκάθησε μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου Μιλητουπόλεως εἰς δεῖπνον εὐγενῶς παρατεθέν αὐτοῖς εἰς τήν οἰκίαν τοῦ ἱεροψάλτου τοῦ πανηγυρίζοντος Ἱ. Ναοῦ, Ἀξιότ. κ. Ἀνδρέου Ψαρομμάτη (19-7-11).

–Συλλειτουργήσεν μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μιλητουπόλεως κ. Ἰακώβου, ὅστις ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον, εἰς τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς τήν ὑπό τοῦ Θεοφιλεστάτου Μιλητουπόλεως εὐλογηθεῖσαν ἐόρτιον τράπεζαν.

–Συμπροσευχήθηκε κατά τήν Ἱεράν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἀγίου Νεκταρίου Croydon Park, χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μιλητουπόλεως κ. Ἰακώβου, ὅστις ἐκήρυξεν εἰς τήν ἀγγλικήν (20-7-11).

–Ἐδέχθη τόν Πρόεδρον καί τήν Γραμματέα τοῦ «Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν Νοτίου Αὐστραλίας», Ἀξιότ. κ. Drew Thomas καί Ἐπίτ. κ. Geraldine Hawkes ἀντιστοιχῶς, συνοδευομένους ὑπό τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας εἰς τό Συμβούλιον, Ἀξιότ. κ. Daniel Bradshaw (22-7-11).

–Εὐλόγησε τούς ἀρραβῶνας τοῦ κ. Παντελεήμονος Λενου μετὰ τῆς δ. Ἀγάπης Κωστεριάδου (23-7-11).

–Μετέβη εἰς τήν παραθαλασσίαν κώμην Wallaroo βορείως τῆς Ἀδελαιδός, ὅπου εἰς τόν εὐγενῶς παραχωρηθέντα Ἱ. Ναόν τοῦ λατινικοῦ δόγματος ἐτέλεσε, βοηθούμενος ὑπό τοῦ Αἰδес. Οἰκον. π. Χρήστου Τσορακλίδου καί συμπροσευχομένων πλήθους πιστῶν ἐντοπίων καί ἐξ Ἀδελαιδός, τήν ιστορικὴν πρώτην Θεῖαν Λειτουργίαν διὰ τήν κάλυψιν, τῆ ἀδεία καί εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου, τῶν λατρευτικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐκεῖσε τὰ τελευταῖα ἔτη μεγάλως αὐξηθέντων κατὰ τόν ἀριθμόν μονίμων κατοίκων καί παραθεριστῶν, ἐν ὧσιν καί τῆς ἐν εὐθέτω χρόνῳ, τῆ ἀδεία καί εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου, ιδρύσεως Ἑνορίας καί ἀνεγέρσεως Ἱεροῦ Ναοῦ ἐπ’ ὀνόματι τοῦ προστάτου τῶν ναυτιλλομένων Ἀγίου Νικολάου. Ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησε τήν ἑορταστικὴν τράπεζαν παρατεθεισαν ὑπό τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου (24-7-11).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τόν Ἑσπερινόν ἐπὶ τῆ ἱερᾷ μνήμῃ τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν Ἀγίου Ἀντωνίου Prospect (25-7-11).

Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ὡς ἄνω Ἱερὸν Ναόν, ἑορτάζοντα τήν μνήμην τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τόν Πανηγυρικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν ἑορτάζοντα Ἱερὸν Ναόν Ἀγίου Παντελεήμονος Glenelg (26-7-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναόν καί ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησεν ἑορτίον τράπεζαν μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (27-7-11).

–Ἐδέχθη τήν Ἡγουμένην τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Γοργοπηκίου Geelong Μελβούρνης, Ὁσιολ. Γερόντισσα Καλλισθένην, μετὰ τῆς συνοδευοῦσης αὐτῆς Ὁσιοτ. Μοναχῆς Γρηγορίας (28-7-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν Ἀγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Athelstone.

–Παρευρέθη εἰς ἐρανικὴν ἐκδήλωσιν εὐλαβῶν κυριῶν, εἰς τήν αἴθουσαν τῆς Ἑνορίας-Κοινοῦτος Ἀγίου Ἀντωνίου Prospect, ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Γοργοπηκίου Geelong Μελβούρνης, καλωσορίσας τήν Ἡγουμένην αὐτῆς, Γερόντισσα Καλλισθένην, καί τήν Μοναχὴν Γρηγορίαν καί εὐχαριστήσας τούς προσελθόντας εἰς βοήθειαν τῆς θεαρέστου προσπαθείας τῶν κυριῶν καί τῆς Ἱερᾶς Μονῆς (30-7-11).

Κατὰ τὸν μῆνα Αὐγουστον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐχοροστάτησε κατὰ τήν Ἱεράν Ἀκολουθίαν τοῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος πρὸς τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν Ἀγίου Παντελεήμονος Glenelg (4-8-11).

–Προεξῆρχε τῆς Ἐξοδίου Ἀκολουθίας, εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν Ἀγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης

Athelstone, τοῦ ἀειμνήστου Θεοφάνους Γκοντζιούλη, ἐπιφανοῦς μὲν ταπεινοῦ δέ μέλους τῆς Παροικίας, πλείστας ὑπηρεσίας παρασχόντος εἰς τήν Ἐκκλησίαν, τόσον ἐμφανῶς ἀπὸ τῶν θέσεων Προέδρου καί Μέλους Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων καί Ὄργανισμῶν, ὅσον, κυρίως, ἀφανῶς διὰ τοῦ ζωντανοῦ παραδείγματός του καί τοῦ ὑγιοῦς ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματός του, καί ἐξεφώνησεν ἐπικήδειον λόγον μεταφέρων τὰς συλλυπητηρίους εὐχὰς τοῦ Σεβασμιωτάτου (5-8-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν ἐπὶ τῇ Δεσποτικῇ ἑορτῇ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν Ἀγίου Γεωργίου Thebarton (6-8-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἀγίου Νεκταρίου Croydon Park (7-8-11).

–Ἐχοροστάτησε κατὰ τήν Ἱεράν Ἀκολουθίαν τοῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος πρὸς τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἀγίου Νεκταρίου Croydon Park (9-8-11).

–Ἐτέλεσε τήν Θεῖαν Λειτουργίαν εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν Ἀγίου Γεωργίου Thebarton διὰ τούς μαθητάς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τοῦ Ἡμερησίου Ἑλληνορθοδόξου Κολλεγίου «Ἅγιος Γεώργιος» τῆς φερωνύμου Ἑνορίας-Κοινοῦτος (10-8-11).

–Ἐτέλεσε τήν Θεῖαν Λειτουργίαν εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν Ἀγίου Γεωργίου Thebarton διὰ τούς μαθητάς τοῦ Γυμνασίου τοῦ Ἡμερησίου Ἑλληνορθοδόξου Κολλεγίου «Ἅγιος Γεώργιος» τῆς φερωνύμου Ἑνορίας-Κοινοῦτος (11-8-11).

–Ἐχοροστάτησεν, εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν Ἀγίου Παντελεήμονος Glenelg, κατὰ τήν Ἱεράν Ἀκολουθίαν τοῦ τελευταίου Παρακλητικοῦ Κανόνος πρὸς τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον πρὸ τῆς μεγάλης ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς (12-8-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τήν Ἱεράν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς μεγάλης ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἀγίου Νεκταρίου Croydon Park, ὅπου ἐψάλησαν τὰ Ἐγκώμια εἰς τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον καί ἐγένετο ἡ περιφορὰ τῆς εἰκόνης τῆς (14-8-11).

–Συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Πανοσ. Αρχιμ. π. Σιλουανοῦ Φωτεινέα, μετέβη εἰς τήν κωμόπολιν Βεργί, ὅπου ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καί ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησεν ἑορτίον τράπεζαν μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου, ἐπιστρέψας αὐθημερόν εἰς Ἀδελαιίδα (15-8-11).

–Ἀνεχώρησε πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν οἰκείων του εἰς τήν Γενέτειραν (16-8-11).

«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

242 Cleveland Street, Redfern, 2016

Ἐπίσημο ὄργανο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας

Ἐκδίδεται ἀπὸ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Τεχνικὴ ἐπιμέλεια: Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἄγγελος Ἀλιφιέρakis

www.voiceoforthodoxy.com